

OBSAH

Úvod	
Od nebytí k bytí	
Znamení na nebesích a na Zemi	
Vědci potvrzují Boží znamení	
Závěr.	
Poznámky	

Úvod

Rozhlédněte se kolem sebe z místa, kde sedíte. Zjistíte, že všechno v místnosti je „vytvořené“: stěny, čalounění, strop, křeslo, ve kterém sedíte, brožura, kterou držíte v ruce, sklo na stole a další nespočetné detaily. Nic z toho všeho ve vaší místnosti neexistuje samo od sebe. Dokonce i jednoduché smyčky koberce byly někým vytvořené, neobjevily se samovolně nebo náhodou.

Člověk, který si chce přečíst knihu ví, že byla napsána nějakým autorem z určitého důvodu. Ani by ho nenapadlo, že by ona kniha mohla vzniknout náhodou. Stejně tak člověk, který vidí sochu, vůbec nepochybuje, že byla vytvořena sochařem. A nejen umělecká díla: i několik cihel položených jedna na druhou vyvolá v člověku myšlenku, že právě takto byly kýmisi položeny s konkrétním záměrem. Proto všude, kde je řád - ať malý či velký - musí existovat také nějaký původce a ochránce tohoto řádu. Kdyby někdo přišel a řekl, že surové železo a uhlí se náhodou daly dohromady, aby vytvořily ocel, a z ní se pak zase sestrojila Eiffelova věž opět čistou náhodou, nebyl by takový člověk a ti, kteří mu uvěřili, považováni za bláznů?

Tvrzení o evoluční teorii, jedinečné metodě popření existence Boha, se od tohoto nijak neliší. Podle této teorie anorganické molekuly vytvořily náhodně aminokyseliny, vytvořily náhodně proteiny a nakonec proteiny vytvořily opět čistě náhodně živé organismy. Pravděpodobnost, že by byl nějaký živý tvor vytvořen náhodou, je však menší než pravděpodobnost, že by byla Eiffelova věž vytvořena stejným způsobem, protože i ta nejjednodušší živá buňka je mnohem komplikovanější než jakákoli stavba na světě vytvořená lidskou rukou.

Jak je možné myslet si, že rovnováha na světě vznikla náhodou, když je mimořádná harmonie přírody pozorovatelná pouhým okem? Je zcela nerozumné tvrdit, že vesmír, jehož každý bod naznačuje existenci Stvořitele, vznikl sám od sebe.

Měl by tedy existovat někdo, kdo naplánoval rovnováhu, kterou je možné vidět všude, od našeho těla až po nejzazší kouty nepředstavitelně rozlehleho vesmíru. Kdo je tedy ten Stvořitel, který o všem rozhodl tak rafinovaně a vše stvořil?

Nemůže to být žádná fyzická bytost přítomná ve vesmíru, protože Jeho musí být vůle, která existovala před tímto vesmírem, a teprve potom byl stvořen vesmír. Všemohoucí Stvořitel je Jeden, ve kterém má vše svůj počátek, Jeho existence však nemá počátek ani konec.

Náboženství nás učí o identitě našeho Stvořitele, jehož existenci objevujeme vlastním rozumem. Prostřednictvím toho, co nám zjevil jako náboženství, víme, že On je Bůh, Milosrdný a Slitovný, který stvořil nebesa a zemi z ničeho.

Ačkoli většina lidí je schopna pochopit tento fakt, za celý život si to neuvědomí. Když se dívají na obraz krajiny, zajímá je, kdo ji namaloval. Pak dlouze chválí umělce za jeho krásné umělecké dílo.

Přestože mají před sebou spoustu originálů skutečného světa, který namaloval, jakmile od něj odhlédnou, dál ignorují existenci Boha, který je jediným vlastníkem všech těchto krás. Ve skutečnosti není třeba provádět žádný rozsáhlý výzkum, abychom pochopili existenci Boha. I kdyby někdo z nás musel žít v jedné místnosti od narození, našla by se jen v této místnosti nespočetná řada důkazů, která by mu stačila pro pochopení existence Boha.

Lidské tělo je tak přeplněné důkazy, že by je nemohlo obsáhnout ani mnoho vícedílných encyklopedií. Věnujeme-li tomu všemu jen pár minut soustředěného přemýšlení, k pochopení existence Boha to postačí.

Současný řád je chráněn a udržován Bohem.

Lidské tělo není jediným důkazem k přemýšlení. Život je na každém čtverečním milimetru země, ať už je pro člověka okem viditelný či nikoli. Svět je plný živých bytostí, od jednobuněčných organismů po rostliny, od hmyzu po mořské živočichy a od ptáků po člověka. Když si naberete plnou hrst zeminy a podíváte se na ni, i v ní objevíte spoustu živých tvorů s různými vlastnostmi. To samé platí pro vzduch, který dýcháte. Dokonce i na vaší pokožce je množství živých organismů, jejichž jména neznáte. Ve střevech všech živých tvorů jsou milióny bakterií nebo jednobuněčných organismů, které napomáhají trávení. Populace živočichů na světě je mnohokrát větší než lidská populace. A když se zamyslíme i nad světem rostlin, zjistíme, že na zemi není jediné místo, kde by nebyl život.

Všichni tito tvorové, kteří jsou rozšířeni na území miliónů čtverečních kilometrů mají různou stavbu těla, různý způsob života a různým způsobem přispívají k ekologické rovnováze. Je absurdní tvrdit, že ti všichni vznikli náhodou bez jakéhokoli záměru či účelu. Žádný živý tvor nevznikl sám od sebe nebo vlastním přičiněním. Žádné náhodné dění nemůže nikdy vyústit v tak komplikované systémy.

Všechny tyto důkazy nás vedou k závěru, že vesmír funguje s určitým „vědomím“. Co je tedy zdrojem tohoto vědomí? Určitě to nejsou ani živí, ani neživí tvorové, kteří jsou v tomto vesmíru. Nemohou ani udržovat harmonii, ani zachovávat řád. Existence a sláva Boha se ukazuje prostřednictvím nespočetných důkazů ve vesmíru. Ve skutečnosti neexistuje na zemi jediný člověk, který by z hloubi duše nepřijal tuto zřejmou skutečnost.

Zatím to však popírají „z nespravedlnosti a pýchy, přestože duše jejich přesvědčeny byly o pravdivosti jejich“, jak se uvádí v Koránu (Korán, 27:14)

Tato brožura má poukázat na realitu, od které se někteří lidé odvracejí, protože odporuje jejich zájmům, a také má odhalit podvody a nesmyslné závěry, na kterých jsou založené některé myšlenkové systémy. Proto se brožura dotýká mnoha rozličných témat.

Ti, kteří si tuto brožuru přečtou, znovu uvidí nepopíratelné důkazy Boží existence a budou svědky toho, že Boží existence zahrnuje vše: „rozum“ tohle ví. Přesně, jak Bůh stvořil tento všudypřítomný řád, tak ho také neustále udržuje.

Od nebytí k bytí

Otázky týkající se vzniku vesmíru, kam směřuje a jak fungují zákony, které udržují jeho řád a rovnováhu, byly vždy předmětem zájmu. Vědci a myslitelé o tom neustále přemýšleli a vytvořili řadu teorií.

Až do počátku dvacátého století převládala myšlenka, že vesmír je nekonečný, existuje od věčnosti a bude existovat věčně. Podle tohoto názoru nazývaného „statický model vesmíru“ nemá vesmír počátek ani konec.

Tento názor popřel existenci Stvořitele, když tvrdil, že vesmír je konstantním a neměnným se nahromaděním hmoty, čímž položil základy materialistické filozofie.

Materialismus je systém myšlení, který považuje hmotu za absolutní bytí a odmítá existenci čehokoli jiného než hmoty. Kořeny tohoto systému sahají do starověkého Řecka, v 19. století se stával stále více obecně přijímaným a proslavil se v podobě dialektického materialismu Karla Marxe.

Již jsme se zmínili o tom, že model statického vesmíru 19. století připravil půdu pro materialistickou filozofii. Ve své knize *Základní principy filozofie* („Principes Fondamentaux de Philosophie“) George Politzer v souvislosti se základem tohoto modelu vesmíru tvrdil, že „vesmír není stvořený objekt“, a dodal: „Kdyby byl, tak by musel být tvořen Bohem neustále a vzniknout z ničeho. Abychom přijali stvoření, museli bychom v první řadě přijmout existenci momentu, kdy vesmír neexistoval, a to, že něco vzniklo z ničeho. Na něco takového nemůže věda přistoupit.“¹ Ve svém tvrzení, že vesmír nebyl stvořen z ničeho, se Politzer opíral o model statického vesmíru 19. století a domníval se, že zformuloval vědecké tvrzení. Rozvíjející se věda a technologie dvacátého století však zbořily primitivní koncepty jako model statického vesmíru, které byly základem pro materialisty. Dnes, na počátku 21. století, moderní fyzici prokázali mnohými pokusy, pozorováními a výpočty, že vesmír měl počátek a že byl stvořen z ničeho obrovskou explozí.

Vesmír měl počátek, to znamená, že před tím nebylo nic, tedy byl stvořen. Jestliže nějaká věc existuje a předtím neexistovala, tak by určitě měla mít svého Stvořitele. Bytí z ničeho je pro lidskou mysl něco nepředstavitelného. (Člověk si to v podstatě neumí představit, protože nemá žádnou možnost to zažít.) Proto se bytí z ničeho velmi liší od pouhého spojování předmětů dohromady, abychom vytvořili předmět nový (například umělecká díla nebo technologické vynálezy). Jestliže stvořené věci nemají žádné dřívější vzory a neexistoval čas ani prostor, ve kterém by byly stvořeny, je to známka samotného Božího stvoření, které vytvořilo vše dokonale najednou a v jediném okamžiku. Vznik vesmíru z ničeho („bytí z nebytí“) je největším možným důkazem toho, že byl stvořen. Uvážení této skutečnosti změní mnohé. Pomáhá lidem pochopit význam života a přehodnotit jejich postoje a úmysly. Proto se mnohé vědecké komunity snažily ignorovat skutečnost stvoření, kterou nemohly plně pochopit, ačkoli jim byl její důkaz jasný. Skutečnost, že veškeré vědecké důkazy ukazovaly na existenci Stvořitele, je nutila vymýšlet alternativy a tím pádem vytvářet zmatek v lidských myslích. Důkaz samotné vědy však definitivně tyto teorie ukončil. Podívejme se teď krátce na vědecký vývojový proces vzniku vesmíru.

EXPANZE VESMÍRU

V roce 1929 americký astronom Edwin Hubble, pracující pro observatoř California Mount Wilson, učinil jeden z nejdůležitějších objevů v historii astronomie. Při pozorování několika hvězd pomocí svého obrovského teleskopu objevil, že jejich světlo je posunuto směrem k červenému konci spektra a, co je však zásadní, že tento posun přímo souvisí se vzdáleností těchto hvězd od Země. Tento objev způsobil rozruch ve světě vědy, protože podle uznávaných zákonů fyziky se spektra světelných paprsků putující směrem k bodu pozorování blížila k fialové, zatímco spektra světelných paprsků pohybující se od bodu pozorování se blížila červené. Při Hubbleových pozorováních se zjistilo, že světlo z hvězd se blíží červené. To znamenalo, že se neustále pohybují směrem od nás.

Zanedlouho Hubble učinil další významný objev. Nejenže se hvězdy předháněly v pohybu od Země, vzdalovaly se také jedna od druhé. Jediný závěr, který mohl být odvozený z vesmíru, kde se vše pohybuje pryč od něčeho dalšího, je, že se vesmír neustále rozšiřuje („expanduje“).

Abychom to lépe pochopili, můžeme si představit vesmír jako povrch nafukujícího se balónku. Tak, jak se od sebe vzdalují body na povrchu balónku při jeho nafukování, tak se od sebe také vzdalují objekty v prostoru, jak se vesmír stále rozšiřuje.

Toto bylo vlastně teoreticky objeveno ještě dříve. Albert Einstein, který je považován za největšího vědce století, došel na základě výpočtů, které prováděl v teoretické fyzice, k závěru, že vesmír nemůže být statický. Uložil však svůj objev k odpočinku prostě proto, aby se nedostal do sporu s všeobecně uznávaným modelem statického vesmíru tehdejší doby.

Později označil Einstein tento krok za „největší chybu své kariéry“.

Na základě Hubbleových pozorování, bylo tedy jisté, že se vesmír rozšiřuje.

Jaký význam měla skutečnost o rozšiřování vesmíru na vlastní existenci vesmíru?

Expanze vesmíru s sebou nesla to, že kdyby bylo možné cestovat zpět v čase, ukázalo by se, že vesmír vznikl z jediného bodu. Výpočty ukázaly, že tento „jediný bod“, který uchovával veškerou hmotu vesmíru, by měl mít „nulový objem“ a „nekonečnou hustotu“. Vesmír vznikl explozí tohoto jediného bodu s nulovým objemem. Tato velká exploze, která označila počátek vesmíru, byla nazvána „Velký třesk“ a tento název se začal používat i pro vlastní teorii.

Je třeba říci, že „nulový objem“ je teoretický výraz používaný pro deskriptivní účely. Věda umí definovat pojem „nicoty“, který přesahuje lidské chápání, pouze vyjádřením, že jde o „bod s nulovým objemem“. Ve skutečnosti „bod s nulovým objemem“ znamená „nicota“.

Vesmír vznikl z ničeho. Jinými slovy, byl stvořen.

Teorie Velkého třesku ukázala, že na počátku byly všechny objekty ve vesmíru konzistentní a poté byly odděleny. Tato skutečnost, která byla objevena teorií Velkého třesku, byla uvedena v Koránu již před 14 stoletími, kdy měli lidé velmi omezené znalosti o vesmíru:

„Což ti, kdož nevěří, nevidí, že nebesa a země byly pevně spojeny a že jsme je od sebe odtrhli a že z vody jsme vše živé učinili? Což neuvěří?“ (Korán, 21:30)

Jak je uvedeno v tomto verši, všechno, dokonce i „nebesa a země“, které ještě nebyly stvořené, byly stvořené Velkým třeskem z jediného bodu a začaly utvářet současný vesmír tím, že byly od sebe oddělené.

Když srovnáme tvrzení uvedená ve verši s teorií Velkého třesku, zjistíme, že jsou zcela v souladu. Velký třesk byl však uveden jako vědecká teorie až ve dvacátém století.

Expanze vesmíru je jedním z nejdůležitějších důkazů toho, že vesmír byl stvořen z ničeho. I když byl tento fakt objeven vědou teprve ve dvacátém století, Bůh nás o této skutečnosti zpravil v Koránu zjeveném před čtrnácti sty lety: „Nebe jsme důkladně postavili, vždyť My jsme rozšiřovateli.“ (Korán, 51:47)

HLEDÁNÍ ALTERNATIV PRO TEORII VELKÉHO TŘESKU

Je zřejmé, že teorie Velkého třesku prokázala, že vesmír byl „stvořen z ničeho“, jinými slovy, že byl stvořen Bohem. Proto astronomové věrní materialistické filozofii dál vystupovali proti Velkému třesku ve své snaze udržet základní princip své ideologie. Důvod byl objasněn předním materialistickým fyzikem Arthurem Eddingtonem, který řekl: „Z hlediska filozofie se mi představa náhlého počátku současného řádu Přírody přičí.“²

Sir Fred Hoyle byl jedním z těch, koho znepokojovala teorie Velkého třesku.

V polovině dvacátého století Hoyle zastával teorii nazvanou „teorie rovnovážného stavu“, která byla podobná pojetí „konstantního vesmíru“ 19. století. Podle teorie rovnovážného stavu je vesmír jak nekonečný co do velikosti, tak i věčný z hlediska trvání. Se svým jediným cílem podpořit materialistickou filozofii byla tato teorie zcela v rozporu s teorií Velkého třesku, podle které měl vesmír počátek.

Ti, kdo obhajovali teorii rovnovážného stavu, neústupně léta oponovali Velkému třesku. Věda ale pracovala proti nim.

V roce 1948 přišel George Gamov s další myšlenkou týkající se Velkého třesku.

Jestliže byl vesmír vytvořen náhlou kataklyzmatickou explozí, muselo zůstat určité množství záření z této exploze. Toto záření by mělo být rozpoznatelné a také by mělo být stejné v celém vesmíru.

Do dvaceti let se objevil důkaz Gamovy hypotézy založený na pozorování.

DALŠÍ DŮKAZ: KOSMICKÉ RELIKTNÍ ZÁŘENÍ¹

V roce 1965 narazili dva výzkumníci, jmenovitě Arno Penzias a Robert Wilson, na formu záření, které do té doby zůstávalo nepovšimnuté. Toto záření, nazvané „kosmické reliktní záření“, nevypadalo, že by se šířilo z určitého zdroje, ale spíše prostupovalo celý prostor. Brzy se došlo k tomu, že toto záření je pozůstatkem Velkého třesku, které ještě přetrvávalo od prvních okamžiků oné obrovské exploze. Penzias a Wilson dostali za svůj objev Nobelovu cenu.

V roce 1989 vyslala NASA do vesmíru družici COBE, aby provedla průzkum kosmického reliktního záření.² Citlivým nástrojem na palubě družice trvalo pouhých osm minut, než rozpoznaly a potvrdily úroveň záření, o kterých podaly zprávu Penzias a Wilson. Družice COBE našla pozůstatky velké exploze, ke které došlo na počátku vesmíru.

Toto zjištění, o kterém se hovoří jako o největším astronomickém objevu všech dob, jasně dokázalo teorii Velkého třesku. Zjištění družice COBE 2, která byla vyslána do vesmíru po družici COBE, také potvrdila výpočty založené na Velkém třesku.

A měly být objeveny další důkazy Velkého třesku. Jeden z nich se týká relativního množství vodíku a helia ve vesmíru. Pozorování ukázala, že koncentrace vodíku a helia ve vesmíru se shodují s teoretickými výpočty toho, co by mělo zůstat po Velkém třesku. To vrazilo další nůž do srdce teorie rovnovážného stavu, protože kdyby vesmír existoval věčně a neměl nikdy počátek, tak by byl veškerý vodík přeměněn na helium.

Díky těmto pádným důkazům byla teorie Velkého třesku přijata vědeckou obcí. Model Velkého třesku byl posledním bodem dosaženým vědou v souvislosti se zformováním a počátkem vesmíru.

Po letech obhajování teorie rovnovážného stavu společně s Fredem Hoylem popsal Dennis Sciama pozici, do které se nakonec dostali po té, co byly objeveny všechny uvedené důkazy Velkého třesku: „Tehdy byla vedena poněkud ostrá debata mezi některými zastánci teorie rovnovážného stavu a pozorovateli, kteří ji testovali, a myslím, že doufali, že ji vyvrátí. V té době jsem hrál velmi nepatrnou roli, protože jsem byl zastáncem teorie rovnovážného stavu, ne však v tom smyslu, že bych věřil, že musí být pravdivá, ale protože jsem ji považoval za tak přitažlivou, že jsem si přál, aby pravdivá byla.“

Když začaly přicházet opačné důkazy založené na pozorování, postavil se Fred Hoyle do role vůdce ve snaze těmto důkazům čelit. Já jsem hrál jen malou roli v této skupině. Dával jsem návrhy, jak reagovat na tyto opačné důkazy. Ale jak důkazy přibývaly, bylo čím dál jasnější, že hra je u konce a že je třeba teorii rovnovážného stavu opustit.“³

Prof. George Abel z University of California také tvrdí, že momentálně dostupné důkazy ukazují na to, že vesmír vznikl před miliardami let Velkým třeskem. Připouští, že mu nezbyvá nic jiného než přijmout teorii Velkého třesku. S vítězstvím Velkého třesku je pojetí „věčné hmoty“, které tvořilo základ materialistické filozofie, odhozeno na smetiště dějin.

¹ Také: „pozad'ové záření“/„záření na pozadí“ (pozn. překl.)

² COBE = „Cosmic Background Explorer“ („průzkumník kosmického reliktního záření“) (pozn. překl.)

Co tedy bylo před Velkým třeskem a co bylo tou silou, která uvedla vesmír do stavu „bytí“ onou obrovskou explozí, když to „neexistovalo“? Tato otázka nepochybně naznačuje, slovy Arthura Eddingtona, „filozoficky nepříznivou“ skutečnost pro materialisty, kterou je existence Stvořitele. Proslulý ateistický filozof Antony Flew na toto téma říká: „Jak je velmi dobře známo, přiznání je dobré pro duši. Proto nejprve přiznám, že stratónovský ateista musí být přiveden do rozpaků současným kosmologickým smírem. Zdá se totiž, že kosmologové předkládají vědecký důkaz toho, o čem sv. Tomáš tvrdil, že to nemůže být dokázáno filozoficky, konkrétně toho, že vesmír má počátek. Dokud je možné klidně uvažovat o vesmíru jako o něčem, co nejen nemá konec, ale ani počátek, je stále snadné prosazovat, že jeho prostá existence a cokoli, co je považováno za jeho nezákladnější rysy, by mělo být přijato jako vysvětlující meze. I když si myslím, že to ještě stále platí, není to jistě jednoduché ani příjemné tuto pozici držet proti verzi o Velkém třesku.“⁴

Mnozí vědci, kteří sami sobě slepě nekladou podmínku, že jsou ateisty, přijali roli všemocného Stvořitele při vzniku vesmíru. Tento Stvořitel musí být bytostí, která stvořila hmotu i čas, ale sama je na obou nezávislá. Známy astrofyzik Hugh Ross k tomu říká: „Jestliže je počátek času souběžný s počátkem vesmíru, jak říká poučka o vesmíru, pak příčinou vesmíru musí být nějaká entita fungující v časové dimenzi zcela nezávisle na časové dimenzi vesmíru a existující již před ní. Tento závěr je velmi důležitý pro naše pochopení, kdo je Bůh a kdo nebo co Bůh není. Říká nám, že Bůh není samotný vesmír, ani není Bůh obsažen ve vesmíru.“⁵

Hmota a čas jsou stvořené všemohoucím Bohem, který je nezávislý na všech těchto pojmech. Tento Stvořitel je Bůh, který je Pánem nebes a země.

KŘEHKÁ ROVNOVÁHA VE VESMÍRU

Ve skutečnosti způsobil Velký třesk mnohem více potíží materialistům než výše uvedená doznání ateistického filozofa, Antony Flewa. Velký třesk totiž dokazuje nejen to, že vesmír byl stvořen z ničeho, ale také to, že byl stvořen dobře naplánovaným, systematickým a řízeným způsobem.

K Velkému třesku došlo explozí, která obsahovala veškerou hmotu a energii vesmíru, a jejich rozptýlením do prostoru všemi směry ohromující rychlostí. Z této hmoty a energie vznikla obrovská rovnováha zahrnující galaxie, hvězdy, Slunce, Zemi a všechna další nebeská tělesa. Dále se zformovaly zákony nazývané „zákony fyziky“, které jsou stejné v celém vesmíru a nemění se. To vše ukazuje na to, že po Velkém třesku vznikl dokonalý řád.

Exploze však nepřinášejí řád. Všechny pozorovatelné exploze mají tendenci působit škodu, rozvracet a ničit to, co existuje. Například výbuchy atomové nebo vodíkové bomby, výbuchy důlního plynu, sopečné výbuchy, výbuchy zemního plynu, sluneční výbuchy - všechny mají destruktivní účinky.

Kdybychom se měli setkat s velmi podrobným řádem po nějakém výbuchu - například kdyby nějaká podzemní exploze dala vzniknout dokonalým uměleckým dílům, obrovským palácům nebo velkolepým domům - mohli bychom dojít k závěru, že za touto explozí stál „nadpřirozený“ zásah a že všechny části rozptýlené explozí byly uvedeny do pohybu zcela řízeným způsobem.

Uvedená citace Sira Freda Hoyla, který uznal svou chybu po letech oponování teorii Velkého třesku, vyjadřuje tuto situaci velmi dobře: „Podle teorie Velkého třesku začal vesmír jedinou explozí. Ale jak můžeme vidět níže, exploze hmotu pouze rozmetá na kusy, zatímco Velký třesk záhadným způsobem dosáhl opačného efektu - hmota se shlukla do galaxií.“⁶

Když tvrdí, že je rozporuplné, aby po Velkém třesku následoval řád, je jisté, že interpretuje Velký třesk z materialistického hlediska a má za to, že šlo o „neřízenou explozi“. Ve skutečnosti byl však tím, kdo si začal sám odporovat takovým tvrzením jednoduše proto, že zavrhl existenci Stvořitele. Protože jestli vznikl velký řád explozí, tak by měla být myšlenka „neřízené exploze“ odložena a mělo by být přijato to, že exploze byla řízena výjimečným způsobem.

Dalším aspektem tohoto výjimečného řádu zformovaného ve vesmíru po Velkém třesku je stvoření „obyvatelného vesmíru“. Podmínkou pro vytvoření obyvatelné planety je tolik a jsou tak složité, že je téměř nemožné uvažovat o tom, že k tomu došlo náhodou.

Paul Davies, renomovaný profesor teoretické fyziky, vypočítal, jak „jemně vyladěné“ bylo tempo expanze po Velkém třesku, a došel k neuvěřitelnému závěru. Kdyby se podle Daviese tempo expanze po Velkém třesku lišilo jen poměrem jedna ku jedné miliardě na druhou, žádný typ obyvatelné hvězdy by nevznikl:

„Pečlivé měření přibližuje tempo expanze velmi blízko kritické hodnotě, při které vesmír právě unikne své vlastní gravitaci a expanduje navždy. Trochu pomaleji a vesmír by zkolaboval, trochu rychleji a vesmírný materiál by se již dávno zcela rozptýlil. Je zajímavé zjistit, jak přesně jemně byl poměr expanze „vyladěný“, aby se dostal na tuto úzkou dělící čáru mezi dvěma katastrofami. Pokud by v čase 1s (tou dobou byl vzor expanze již pevně stanoven) bylo tempo expanze vyšší o 10-18s, než byla jeho skutečná hodnota, stačilo by to k destabilizaci této jemné rovnováhy.

Výbušná síla vesmíru je tak s téměř neuvěřitelnou přesností sladěna se svou gravitační silou. Velký třesk evidentně nebyl jen tak nějakým třeskem, ale šlo o explozi přesně dané síly.“⁷

Zákony fyziky, které se objevily spolu s Velkým třeskem, se za 15 miliard let vůbec nezměnily. Tyto zákony navíc stojí na výpočtech tak pečlivých, že odchylka pouhého jednoho milimetru od jejich současné hodnoty by mohla způsobit destrukci celé struktury a konfigurace vesmíru.

Slavný fyzik prof. Stephen Hawking ve své knize „A Brief History of Time“ („Stručná historie času“) uvádí, že vesmír stojí na výpočtech a rovnováhách, které jsou vyladěny přesněji, než si dovedeme představit. S odkazem na tempo expanze vesmíru Hawking říká:

„Proč vesmír začal tempem expanze tak úzce se blížícím kritické hodnotě, která odděluje modely, které se znovu hroutí, od těch, které pokračují v expanzi donekonečna, takže dokonce i dnes, po deseti tisících miliardách let stále expanduje téměř kritickým tempem? Kdyby bylo tempo expanze jednu sekundu po Velkém třesku pomalejší byt' jen o jedna ku sto tisícům miliard miliard, tak by se vesmír zhroutil ještě před tím, než by vůbec dosáhl své současné velikosti.“⁸

Paul Davies také vysvětluje nevyhnutelné následky odvozené z těchto neuvěřitelně přesných rovno vah a výpočtů: „Je těžké odolat dojmu, že současná struktura vesmíru, zjevně tak citlivá na sebemenší změny v číslech, byla dost pečlivě promyšlená... Zdánlivě zázračná shoda numerických hodnot, které příroda přisoudila svým základním konstantám, musí být tím nejpádňějším důkazem jakéhosi kosmického plánu.“⁹

V souvislosti se stejným závěrem americký profesor astronomie Georgie Greenstein píše ve své knize „The Symbiotic Universe“ („Symbiotický vesmír“):

„Když se podíváme na všechny ty důkazy, vrací se nám neodbytně myšlenka, že zde působí nějaká nadpřirozená síla - nebo spíše Síla.“¹⁰

STVOŘENÍ HMOTY

Atom, stavební kámen hmoty, vznikl po Velkém třesku. Jednotlivé atomy se pak shlukly, aby vytvořily vesmír složený z hvězd, Země a Slunce. Po té se stejné atomy staly základem života na Zemi. Vše, co vidíte kolem sebe: vaše tělo, židli, na které sedíte, knihu, kterou držíte v ruce, nebe, na které se díváte oknem, půda, beton, ovoce, rostliny všechny živé věci a vše, co si umíte představit, vzniklo shlukem atomů.

Z čeho je tedy atom, stavební kámen všeho, složen a jak vypadá jeho struktura?

Když zkoumáme strukturu atomů, vidíme, že všechny mají pozoruhodný vzhled a řád. Každý atom má jádro, ve kterém je určitý počet protonů a neutronů. Kromě toho jsou zde elektrony, které se pohybují kolem jádra po konstantní orbitě rychlostí 1000 km/s.¹¹ Počet elektronů a protonů jednoho atomu je shodný, protože kladně nabité protony a záporně nabité elektrony jsou vždy ve vzájemné rovnováze. Kdyby se od sebe lišily počtem, neexistoval by žádný atom, neboť jeho elektromagnetická rovnováha by byla narušena. Jádro atomu, protony a neutrony v něm a elektrony kolem něj jsou vždy v pohybu. Rotují jak kolem své vlastní osy, tak kolem sebe navzájem neomylně a danou rychlostí. Tyto rychlosti jsou vždy v určitém poměru jedna ke druhé a zajišťují existenční minimum atomu. Nikdy nedochází k žádnému chaosu, disproporci nebo změně. Je velmi pozoruhodné, že tak dokonale uspořádané a determinované entity mohly vzniknout po velké explozi, která se stala v nebytí. Kdyby byl Velký třesk neřízenou náhodnou explozí, tak by po něm musely následovat nahodilé události a vše, co se následně zformovalo, by muselo být rozptýlené ve velkém chaosu. Ve skutečnosti všude zavládl dokonalý řád od počátku existence vesmíru. I když jsou například atomy zformované na různých místech a v různých časech, jsou tak organizované, že to vypadá, jako by vyšly z jediné „továrny“ s vědomím každého jednotlivého druhu. Nejprve si elektrony najdou jádro a začnou kolem něho obíhat. Pak se atomy shluknou a vytvoří hmotu a to vše nakonec vytvoří smysluplné, účelné a rozumné objekty. Dvojnásobně, neúčelné, abnormální a neúčelné věci se nikdy neobjeví. Všechno, od nejmenší jednotky až po největší součást, je organizované a má více účelů.

To vše je spolehlivý důkaz existence Stvořitele, který je všemohoucí, a ukazuje to na skutečnost, že vše vzniká, jak On chce a kdy On chce. V Koránu je Stvoření popsáno takto:

„On je ten, jenž nebesa i zemi jako skutečnost vážnou stvořil, a v den, kdy řekne: „Staniž se!“, stane se. Slovo Jeho je pravda.“ (Korán, 6:72-73)

PO VELKÉM TŘESKU

„V jistém smyslu bych řekl, že vesmír má účel. Neexistuje jen náhodou. Někteří lidé zastávají názor, že vesmír jednoduše existuje a je všude kolem - je to něco jako počítač a my se v něm náhodou nacházíme. Nemyslím si, že je to příliš úspěšný a užitečný způsob, jak se dívat na vesmír. Myslím si, že v něm, v jeho existenci, je něco hlubšího, o čem máme v tuto chvíli velmi málo tušení.“¹²

Výše citovaná slova Rogera Penrose opravdu stojí za zamyšlení. Jak v nich naznačuje, mnoho lidí se mylně domnívá, že vesmír se svou dokonalou harmonií existuje pro nic za nic a že žijí v tomto vesmíru bez jakéhokoli konkrétního důvodu nebo účelu.

Není však možné považovat za běžnou věc, že po Velkém třesku, který byl podle vědeckých kruhů prostředkem zformování vesmíru, vznikl zcela dokonalý a úžasný řád.

Když se krátce podíváme na onen velkolepý systém ve vesmíru, zjistíme, že existence vesmíru a jeho fungování spočívá na nasmírně křehkých rovnováhách a řádu, který je příliš složitý na to, aby ho bylo možné vysvětlit nahodilými příčinami.

Je zřejmé, že je zcela nemožné, aby se taková křehká rovnováha a řád vytvořily samy a shodou náhod po velké explozi. Vytvoření takového řádu po explozi, jakou byl Velký třesk, bylo možné jedině následkem nadpřirozeného stvoření.

Jedinečný model a řád vesmíru zcela jistě dokazuje existenci Stvořitele s nekonečnými vědomostmi, mocí a moudrostí, který stvořil hmotu z ničeho a který ji má stále pod kontrolou a řídí ji. Tento Stvořitel je Bůh, Pán nebes, země a všeho, co je mezi tím.

Všechny důkazy nám ukazují, jak jsou tvrzení materialistické filozofie, která není ničím jiným než dogmatem 19. století, vyvrácena vědou 20. století.

Odhalením onoho velkého plánu, formy a řádu vládnoucího ve vesmíru dokázala moderní věda existenci Stvořitele, který vše stvořil a stále vládne všem tvorům, existenci Boha.

Po staletí ovládal materialismus mnoho lidí a dokonce se skrýval za maskou „vědy“. Tvrzením, že vše se skládá z hmoty a ničeho jiného, udělal velkou chybu a popřel existenci Boha, který stvořil a uspořádal hmotu z ničeho. Jednou se bude na materialismus v dějinách vzpomínat jako na primitivní a pověřčivou víru odporující rozumu i vědě.

Znamení na nebesích a na Zemi

Představte si, že postavíte velké město poskládané z miliónů kostek stavebnice Lego. Budou v něm mrakodrapy, klikatící se silnice, vlaková nádraží, letiště, obchodní centra, podzemní dráhy i řeky, jezera, lesy a třeba i pláž. Také v něm budou žít tisíce lidí chodících po ulicích, sedících ve svých domovech a pracujících ve svých kancelářích. Zvažte každý detail. I semaforey, pokladny a informační tabule na autobusových zastávkách.

A pak by někdo přišel a řekl, že všechny kostky Lega z tohoto města, města, které jste vytvořili, které jste do nejmenšího detailu naplánovali, každou kostičku velmi pečlivě vybrali a umístili, že všechny ty kostky byly pospojované pouhou náhodou a jejím výsledkem je toto město. Co byste si pomysleli o jeho psychickém stavu? Teď se vraťte k městu, které jste postavili, a pomyslete na to, že by bylo celé srovnáno se zemí, kdybyste zapomněli umístit jedinou kostičku nebo ji dali na jiné místo. Dokážete si představit, jak velkou rovnováhu a řád jste museli nastolit?

Život ve světě, v němž žijeme, je také umožněn nashromážděním takového velkého počtu detailů, které jsou pro lidskou mysl nepochopitelné. Absence jediného z těchto detailů by mohla znamenat konec života na Zemi.

Všechno, každý detail od atomu, nejmenší jednotky hmoty, po galaxie skrývající miliardy hvězd, od měsíce, neoddělitelného společníka světa, po sluneční soustavu - vše funguje v dokonalé harmonii. Tento dobře zorganizovaný systém běží bezchybně jako hodinky. Lidé jsou si tak jistí, že tento systém starý miliardy let bude dál fungovat bez vynechání sebemenšího detailu, že si mohou klidně plánovat cokoli, co se podle nich uskuteční v průběhu následujících deseti let. Nikdo si nedělá starosti, jestli slunce druhý den vyjde. Valná většina lidí nepřemýšlí o tom, „jestli se svět náhodou někdy neuvolní ze sluneční gravitace a nezačne se pohybovat někam do neznáma v černočerném prostoru“, ani se neptají: „Co tomu brání?“

Podobně lidé, kteří se ukládají ke spánku, pevně věří, že jejich srdce ani dýchací ústrojí nebudou odpočívat jako jejich mozek. Ale dokonce i jen několik vteřin trvající pauza kterékoli z těchto dvou životních funkcí může mít následky, které mohou stát člověka život.

Když si sundáte „brýle povědomosti“, které obklopují celý život a díky kterým se každá událost hodnotí, jako by „se odehrávala přirozeně“, uvidíte, že vše je vytvořené ze systémů, které jsou tak úzce propojené a přepečlivě naplánované, že to vypadá, jako bychom se drželi při životě jen o vlásek. Uvidíte, že v každém místě, na které pohlédnete, vládne dokonalý řád. Jistě existuje velká síla, která takový řád a harmonii vytváří. Tuto velkou sílu má Bůh, který stvořil vše z ničeho. V jednom z veršů Koránu se praví:

„...a On mocný je i odpouštějící - jenž stvořil sedm nebes ve vrstvách. A nespátíš ve stvoření Milosrdného nesouměrnost žádnou! Pozvedni jen zrak svůj, zda uvidíš trhlinu nějakou! A potom obrať svůj zrak ještě dvakrát; a pohled tvůj se k tobě navrátí ponížena a vyčerpán námahou marnou.“ (Korán, 67:2-4)

Když se podíváme na jevy na nebi, na zemi a ve všem, co leží mezi nimi, zjistíme, že to vše samo o sobě dokazuje existenci Stvořitele. V této kapitole se budeme zabývat přírodními jevy a živými tvory, které každý vidí, ale nikdy nepřemýšlí, jak vznikly a jak existují. Kdybychom měli sepsat všechna znamení Boha ve vesmíru, zaplnilo by to mnoho tisíc svazků encyklopedií. Proto se budeme v této kapitole pouze krátce zabývat některými tématy, která si zasluhují, abychom o nich více popřemýšleli.

I tyto krátké zmínky však pomohou pozorným „chápavým lidem“, aby si všimli těch nejdůležitějších skutečností jejich života nebo jim alespoň pomohou si je znovu připomenout.

Protože Bůh existuje.

Díky Němu vznikla nebesa i Země a On může být poznán rozumem.

ZÁZRÁKY V NAŠEM TĚLE

„Napůl vyvinuté oko nevidí“

Co vás nejdřív napadne, když uslyšíte slovo „oko“? Víte, že jednou z klíčových věcí v životě je pro vás schopnost vidět? A jestli ano, přemýšleli jste někdy o tom, jaké další znaky vaše oko nese?

Oko je jeden z nejzřetelnějších důkazů toho, že jsou živí tvorové stvoření. Zrak, včetně zraku u živočichů a lidského oka, je nesmírně pozoruhodný příklad dokonalého konceptu. Tento výjimečný orgán je tak složitý, že předčí dokonce i ta nejdůmyslnější zařízení na světě vyrobená člověkem.

Aby oko vidělo, nesmí chybět žádná z jeho částí a musejí pracovat v souladu. Například kdyby oko přišlo o oční víčko, ale přitom by mu zůstaly všechny ostatní části: rohovka, spojivka, duhovka, zornice, čočky, sítnice, cévnatka, oční svaly a slzné žlázy, bylo by značně poškozené a brzy by ztratilo svou funkci vidění. Stejně tak i kdyby byly přítomné všechny jeho součásti a zastavila by se produkce slz, oko by brzy vyschlo a přestalo by vidět.

„Sled náhod“ předpokládány evolucionisty ztrácí veškerý svůj význam tváří v tvář složité struktuře oka. Není možné vysvětlit existenci oka jinak, než jako záležitost zvláštního stvoření. Oko má složitý systém složený z více částí a jak jsme se zmínili výše, všechny tyto jednotlivé části musely vzniknout současně. Není možné, aby napůl vyvinuté oko fungovalo na „polovinu kapacity“. Za takových okolností by vidění vůbec nebylo uskutečnitelné. Vědec - evolucionista k této skutečnosti říká:

Společným rysem očí a křídel je to, že mohou fungovat jedině tehdy, jsou-li plně vyvinutá. Jinými slovy, napůl vyvinuté oko nemůže vidět. Pták s napůl vyvinutými křídly nemůže letět.¹³

V takovém případě stojíme opět před velmi důležitou otázkou: Kdo stvořil všechny součásti oka najednou?

Ten, komu oči patří, samozřejmě není tím, kdo rozhoduje o jejich utvoření. Neboť není možné, aby bytost, která neví nic o tom, co je to vidění, si přála mít zrak a mít ho ve svém těle. Musíme tedy přijmout existenci někoho, kdo je obdařen vyšší Moudrostí, kdo stvořil živé bytosti se smysly, jako je zrak, sluch a tak dále.

Další tvrzení je, že nevědomé buňky získaly funkce vyžadující vědomí, jako je zrak a sluch, pomocí vlastní touhy a snažení. Je naprosto jasné, že je to nemožné. V Koránu se říká, že Bůh obdařil živé bytosti zrakem:

Rci: „On je ten, kdo vzniknout vám dal a daroval vám sluch, zrak i srdce - a jak málo jste vděční!“ (Korán, 67:23)

Jak se buňky navzájem poznají?

Za našich studií na střední škole nebo na univerzitě jsme se všichni učili o tom, jak vzniká lidské tělo. Takže víme, že z embrya, které je zpočátku jen kouskem masa, se časem stane tělo. V tomto procesu se začnou buňky odlišovat, z některých vzniknou paže, z jiných vnitřní orgány a z dalších oči.

Každá buňka ví, co má dělat, jaký orgán vytvořit, kolikrát se má rozdělit a kdy se má přestat dělit. Následující citace hovoří o jiném, úžasném aspektu vývoje embrya:

Pokud od sebe oddělíme buňky embrya patřící různým orgánům - za předpokladu, že snížíme obsah vápníku v daném prostředí - a pak tyto různé druhy buněk důkladně promícháme ve vhodném prostředí, tak poté, co se tyto buňky znovu setkají, POZNAJÍ SE navzájem a buňky jednoho orgánu vytvoří samostatnou skupinu.¹⁴

Jestliže tedy od sebe buňky nejprve oddělíme a pak je zase dáme dohromady, buňky, které by vytvořili jeden orgán, se poznají a znovu se spojí.

Jak se tyto buňky, bez mozku, nervového systému, očí či uší, navzájem poznají? Jak mohou tyto útvary bez vědomí a moudrosti, které jsou pouhými shluky molekul, odlišit buňky, které s nimi mají shodné kvality, od všech ostatních buněk? Jak vědí, že se pak mají shromáždit a vytvořit jeden orgán? Co je zdrojem tohoto velkého vědomí demonstrovaného nevědomými molekulami? Zdrojem tohoto vědomí je Bůh, Pán všech světů, který stvořil celý vesmír z ničeho.

„Ukážeme jim znamení Svá ve všech světa končinách i v nich samých, dokud se jim jasným nestane, že toto pravdou je. A což Pánu tvému nestačí, že svědkem je všech věcí?“ (Korán, 41:53)

Armáda v lidském těle

Každý den probíhá v nejniternějších částech vašeho těla bitva, kterou ani nevnímáte. Na jedné straně jsou viry a bakterie, které se snaží vniknout do vašeho těla a ovládnout ho, a na straně druhé jsou buňky imunitního systému, které chrání tělo před těmito nepřáteli.

Nepřátelé čekají v útočné pozici, aby se dostali do oblastí, kam chtějí, a při první příležitosti tam zamíří. Silní, organizovaní a disciplinovaní vojáci v cílové oblasti se však nepřítelům lehce nevzdávají. Nejprve dorazí na bitevní pole vojáci (fagocyty), kteří spolknou a neutralizují nepřátelské vojáky. Někdy je však boj nad jejich síly. V takovém případě jsou povoláni jiní vojáci (makrofágy). Jejich zapojení způsobí poplach v cílové oblasti a další vojáci (pomocné T-buňky) jsou také povolány do bitvy.

Tito vojáci velmi dobře znají místní populaci. Rychle rozliší svou vlastní armádu od nepřátelské. Okamžitě aktivují vojáky, jejichž úkolem je produkce zbraní (B-buňky). Tito vojáci mají výjimečné schopnosti. Ačkoli nikdy nevidí nepřítele, dokáží produkovat zbraně, které způsobí, že se nepřítel stane neúčinným. Navíc nesou zbraně, které vyrobí, až tam, kde mají být. Při této cestě úspěšně zvládnou obtížný úkol neublížit sobě ani svým spojencům. Pak se zapojí úderný tým (zabíječské T-buňky). Ty svrhnou jedovatý materiál, který na sobě nesou, na životně nejdůležitější místo nepřítele.

V případě vítězství přichází na bitevní pole jiná skupina vojáků (tlumivé T-buňky) a posílají všechny bojovníky zpět do jejich tábora. Vojáci, kteří přicházejí na bitevní pole jako poslední (paměťové buňky), zaznamenají všechny relevantní informace o nepříteli, aby mohly být použity v případě podobného útoku v budoucnosti.

Tato vynikající armáda, o které jsme hovořili, je imunitní systém lidského těla. Vše, co jsme vysvětlili výše, je prováděno mikroskopickými buňkami pouhým okem neviditelnými. (Více informací naleznete v „The Miracle of the Immune System“ od Haruna Yahya.)

Kolik lidí ví, že má v těle takovou organizovanou, disciplinovanou a dokonalou armádu? Kolik lidí ví, že jsou ze všech stran obklopeni mikroby, kvůli kterým by se mohli nakazit vážnou nemocí nebo dokonce zemřít, kdyby se proti nim nezakročilo? Ve vzduchu, který dýcháme, ve vodě, kterou pijeme, v jídle, které jíme, a na plochách, kterých se dotýkáme, je skutečně mnoho nebezpečných mikrobusů. Zatímco člověk vůbec neví o tom, co se děje, buňky v jeho těle se usilovně snaží ochránit ho před nemocí, která mu dokonce může způsobit smrt.

Schopnost všech imunitních buněk rozpoznat nepřátelské buňky od buněk těla, schopnost B-buněk připravit zbraň pro zneutralizování nepřítele, kterého nikdy neviděly, jejich schopnost nést tyto zbraně až tam, kde mají být, aniž by to mělo nepříznivý účinek na jakékoli buňky těla, splnění úkolu bez jakéhokoli odporu buňkami, které přijímají signál, přičemž každá ví, co má dělat, jejich bezproblémový návrat zpět na místo jakmile dokončí svou práci, a schopnosti paměťových buněk jsou jen některé ze specifických vlastností tohoto systému.

Ze všech těchto důvodů se žádný evolucionistický autor nikdy neujme příběhu o vytvoření imunitního systému.

Je nesmírně obtížné, aby člověk bez imunitního systému nebo se špatně fungujícím systémem přežil, protože by byl vystaven všem mikrobusům a virům okolního světa. V současnosti mohou takoví lidé existovat pouze ve zvláštních uzavřených prostorách bez přímého kontaktu s kýmkoli nebo čímkoli zvenčí. Proto je nemožné, aby člověk bez

imunitního systému přežil v primitivním prostředí. To nás přivádí k závěru, že nesmírně složitý systém, jakým je například imunitní systém, mohl být stvořen jediné najednou a všechny součásti musely být bezchybné.

ŽIVOČICHOVÉ A ROSTLINY

Milióny rostlinných a živočišných druhů existujících na světě slouží jako důkaz existence a moci našeho Stvořitele. Všichni tito živí tvorové, z nichž omezený počet zde bude uveden jako příklad, si zaslouží být prozkoumání samostatně. Mají různou stavbu těla, rozmanité obranné taktiky, jedinečné způsoby přijímání potravy a zajímavé reprodukční metody. Bohužel není možné popsat všechny živé tvory se všemi jejich rysy v jediné knize. Pro tento úkol by nestačila ani mnohosvazková encyklopedie.

I těch několik příkladů, o kterých zde budeme hovořit, však postačí, abychom dokázali, že život na Zemi nemůže být v žádném případě vysvětlen pouhými shodami okolností nebo nahodilostmi.

Od housenky k motýlovi

Kdybyste měli 450 - 500 vajíček a museli jste je uchovávat venku, co byste dělali? Nejdůležitější by bylo zajistit, aby vajíčka nebyla roztroušena po okolí, třeba větrem, anebo jinými činiteli přírody. Bourec morušový, jeden ze živočichů, který naklade nejvíce vajíček najednou (450 - 500), používá velmi inteligentní způsob jejich ochrany. Vajíčka spojí viskózní látkou podobnou vláknu, kterou vylučuje, aby je ochránil a aby nebyla roztroušena po okolí.

Housenky, které vylezou z vajíček, si nejprve najdou bezpečnou větev a tím samým vláknem se k této větvi přiváží. Aby postoupily ve svém vývoji, začnou si pak motat kokon z vlákn, které vylučují. Housence, která teprve nedávno dostala na svět, trvá 3 - 4 dny, než ho dokončí. Za tu dobu udělá housenka tisíce otáček a vyrobí vlákno o průměrné délce 900 - 1500 metrů.¹⁶ Na konci tohoto procesu začíná s novým úkolem, a tím je proměna v elegantního motýla. Ani činnost bource morušového vyvinutá na ochranu jeho vajíček, ani chování maličké housenky bez jakéhokoli povědomí, vzdělání či znalostí nemůže být vysvětleno evolucí. Za prvé, schopnost samice produkovat vlákno, které použije pro zabezpečení svých vajíček, je zázračná. To, že čerstvě vylíhnutá housenka ví, jaké je pro ni nevhodnější životní prostředí, a podle toho si vyrobí kokon, podstoupí proměnu a bez problému touto proměnou projde, přesahuje lidské chápání. Můžeme proto jednoduše konstatovat, že každá housenka přijde na svět a již předem ví, co má dělat, což znamená, že se „naučila“ dělat všechny tyto věci ještě před narozením.

Vysvětlíme to na následujícím příkladu. Co byste si pomysleli, kdybyste viděli novorozence, jak několik hodin po narození vstane a shání dohromady všechny věci, které potřebuje, aby si ustlal (např. deku, polštář, matraci), pak dá všechny ty věci pěkně dohromady, připraví si postel a lehne si do ní? Když se vzpamatujete ze šoku po tom, co jste viděli, pomyslíte si asi, že se to dítě muselo naučit nějakým zvláštním způsobem ještě v lůně své matky, aby mohlo tohle dokázat. Příběh housenky se od tohoto příkladu v ničem neliší.

To nás opět přivádí ke stejnému závěru: tito živí tvorové vznikli, chovají se a žijí způsobem určeným Bohem, který je stvořil. Verše Koránu hovořící o tom, jak na základě Božího vnuknutí a příkazu vyrábí včela med (viz Korán, 16:68-69), slouží jako příklad velkého tajemství světa živých bytostí. Tímto tajemstvím je to, že všechny živé bytosti se podvolily Boží vůli a následují Jím určený osud. Proto včela vyrábí med a bourec morušový vyrábí hedvábí.

Symetrie křídel

Když se podíváme na motýlí křídla na obrázcích, uvidíme dokonalou symetrii, která jim vládne. Tato krajkovitá křídla jsou tak vyzdobená tvary, skvrnami a barvami, že každé z nich vypadá jako umělecké dílo.

Když se podíváte na křídla těchto motýlů, všimnete si, že tvary a barvy vlevo a vpravo jsou dokonalými odrazy bez ohledu na to, jak složité se mohou zdát. Dokonce i ta nejmenší tečka je na obou křídlech, čímž přináší bezchybný řád a symetrii.

Navíc žádná z barev na těchto tenoučkých křídlech není smíchána s jinou, každá je ostře oddělená od druhé. Ve skutečnosti jsou tyto barvy vytvořeny nahromaděním miniaturních šupinek namačkaných jedna na druhé. Není to div, jak mohou být tyto drobné šupinky, které se lehce setrou při sebemenším doteku vaší ruky, bezchybně uspořádané na obou křídlech v naprosto stejném vzoru? Dokonce i přemístěním jediné šupinky by se zničila symetrie křídel a pokazil jejich estetický vzhled. Nikdy však nevidíte žádný chaos na křídlech žádného motýla na zemi. Jsou tak krásní a elegantní, jako by je vytvořil umělec. A jsou skutečně vytvořeni Vzneseným Stvořitelem.

Zvíře s nejdělsím krkem: žirafa

Žirafy mají úžasné rysy. Jedním z nich je jejich krk, který je složený ze 7 obratlů přesně jako u všech ostatních savců, ačkoli je tak dlouhý. Další úžasnou věcí u žiraf je to, že nemají žádný problém s pumpováním krve do mozku umístěným na jejich dlouhém krku. Kdyby člověk chvíli zapřemýšlel, uvědomí si, jak těžké musí být pumpovat krev tak vysoko. Ale žirafy s tím nemají žádný problém, protože jejich srdce je vybaveno funkcemi pro pumpování krve tak vysoko, jak je třeba. To jim umožňuje žít dál bez námahy.

Čelí však jinému problému, a to když pijí vodu. V podstatě by měly žirafy umřít na vysoký krevní tlak pokaždé, když se předkloní, aby se napily vody. Dokonalý systém v jejich krku však zcela eliminuje toto riziko. Když se předkloní, chlopně v jejich krčních cévách se uzavrou a zabrání proudění přebytečné krve do mozku.

Není pochyb, že žirafy nezískávají tyto rysy tím, že by samy sebe naplánovaly podle svých potřeb. Je dokonce ještě nepravděpodobnější říci, že všechny tyto životní funkce se utvořily v průběhu času postupným a náhodným evolučním procesem. Aby žirafa zůstala naživu, musí mít čerpací systém pro přenos krve do mozku a systém chlopní, aby

předešla vysokému krevnímu tlaku v okamžiku, kdy se předkloní. Kdyby některá z těchto funkcí neexistovala nebo řádně nefungovala, nemohla by žirafa dál žít.

Z toho všeho můžeme učinit závěr, že žirafa jako druh přišla na tento svět již se všemi funkcemi nezbytně nutnými pro život. Není možné, aby neexistující bytost ovládala své tělo a vědomě získávala nepostradatelné funkce. Již samotná existence žiraf proto nesporně dokazuje, že byly stvořené vědomě, to jest Bohem.

Mořské želvy

Když nastane čas jejich rozmnožování, hrnou se mořské želvy v zástupech z moře na pláž. Není to však žádná obyčejná pláž. Pláž, na kterou se přicházejí rozmnožovat, musí být ta, na které se narodily.¹⁷ Někdy musí cestovat až 800 kilometrů, aby se tam vrátily. Dlouhá a obtížná cesta však na situaci nic nemění. Přicházejí na pláž, kde se narodily, aby daly život svým potomkům, ať se děje cokoli.

Je úplnou záhadou, jak může živý tvor najít cestu zpět na tu samou pláž 20-25 let po té, co ji opustil.¹⁸ Ještě pozoruhodnější je to, jak může poznat směr, kde se nachází její rodiště, v hlubinách oceánu, kam proniká tak málo světla, a pak ho určit mezi tolika podobnými plážemi.

Nakonec se tisíce „cestovatelů bez kompasů“ setkají ve stejný okamžik na jedné pláži. Zpočátku to byla záhada, ale pak, když byly konečně odhaleny důvody skrývající se pod povrchem tohoto vytrvalého setkávání, staly se velkým překvapením. Protože želvy vědí, že jejich potomstvo nemůže přežít v moři, kladou vejce do písku na pláži. Ale proč se všechny setkávají na jedné pláži ve stejný okamžik?

Cožpak by čerstvě vylíhnutá mláďata nepřežila, kdyby želvy nakladly vejce v různou dobu a na různých plážích? Ti, kdo toto zkoumali, byli svědky velmi zajímavého jevu. Tisíce mláďat v písku musí překonat řadu obtížných překážek, od chvíle, kdy rozbijí svou skořápku tvrdou bulkou na hlavě. Mláďata s průměrnou hmotností 31g se nedokáží sama prohrabat vrstvou písku nad sebou a proto si všechna navzájem pomáhají. Když se jí tisíce mláďat na pláži začnou prohrabávat, dostanou se k povrchu za pár dní. Než se však na povrchu objeví, čekají na chvíli, až se setmí. Za denního světla jim totiž hrozí nebezpečí, že se stanou kořistí dravců. A navíc by pro ně bylo dost obtížné lézt po písku rozpáleném sluncem. Když se setmí, prohrabou se na povrch a ačkoliv je tma, pospíchají k moři. Opouštějí pláž, aby se na ni o 20-25 let později zase vrátila.

Není možné, aby tato mláďata věděla, že se musí prohrabat nahoru, jakmile vykouknou ze svých vajec, a chvíli čekat v určité vzdálenosti od moře. Není v žádném případě možné, aby věděla, když jsou ještě ukrytá pod zemí, jestli je den nebo noc, že jsou venku dravci a že se mohou stát jejich kořistí, že je písek rozpálený kvůli slunci, že by jim to mohlo ublížit a že musí spěchat do moře. Jak tedy vzniká toto uvědomělé chování?

Jedinou odpovědí na tuto otázku je, že byla tato mláďata nějakým způsobem „naprogramována“, aby se takto chovala. Jinými slovy, jejich Stvořitel je obdařil instinktem, který jim pomáhá přežít.

Prskavec

Prskavec je hmyz, o kterém bylo vypracováno mnoho studií. Tento hmyz je tak populární díky tomu, že využívá chemické procesy ke své ochraně před nepříteli.

V případě nebezpečí vystříkne prskavec na nepřitele peroxid vodíku a hydrochinon uložené v jeho těle, aby se ochránil. Ještě před bitvou vyrobí zvláštní struktury - nazývané vyměšovací buňky - velmi koncentrovanou směs těchto dvou chemických látek. Směs je uložena v samostatné části nazývané zásobník. Tato část je spojená s druhou částí nazývanou reakční komora. Tyto dvě části jsou od sebe oddělené ventilem. Jakmile hmyz ucítí nebezpečí, stlačí svaly kolem skladovací komůrky a současně uvolní ventil, takže chemická látka v zásobníku se přesune do reakční komory. Uvolní se velké množství tepla a dojde k odpařování. Uvolněná pára a kyslík vyvinou tlak na stěny reakční komory a chemikálie je vystříknuta na nepřitele kanálkem vedoucím ven z těla brouka.¹⁹

Pro vědce je stále velkou záhadou, jak může mít nějaký hmyz v sobě tak mocný a dostatečně účinný systém na to, aby spustil chemickou reakci, která jemu samému může snadno ublížit, a zároveň se od účinků tohoto systému izoluje. Je jasné, že existence a fungování tohoto systému je příliš složité na to, aby mohlo být připisováno samotnému hmyzu. Stále se diskutuje o tom, jak prskavec spouští takový systém ve svém maličkém těle měřícím kolem 2cm na délku, když ho odborníci mohou realizovat pouze v laboratořích.

Jedinou zjevnou skutečností je to, že tento hmyz je konkrétním příkladem, který zcela vyvrací evoluční teorii. Není možné, aby byl tento složitý chemický systém utvořen sérií náhodných změn a předáván budoucím generacím. Dokonce i kvůli drobnému nedostatku nebo „chybě“ v jediné části tohoto systému by se mohl stát prskavec bezbranným, takže by byl brzy zabit nebo by byl zabit vlastní zbraní. Jediným vysvětlením proto je, že tato chemická zbraň v těle hmyzu vznikla najednou se všemi částmi a zcela bezchybně.

Termitiště

Nikdo se neubrání překvapení, když uvidí termitiště - architektonické divy, vyrůstající do výšky 5 nebo až 6 metrů.

Když srovnáte velikost termitů s velikostí jejich hnízda, zjistíte, že termiti úspěšně realizovali „architektonický projekt“ asi 300krát větší, než jsou oni sami. Je však ještě více udivující, že termiti jsou slepí.

Člověk, který obrovská termitiště postavená slepými termity nikdy neviděl, by si asi pomyslel, že jsou vytvořena pouze z hromad písku. Termitiště je však projektem tak úžasným, až je tomu obtížné uvěřit: uvnitř najdeme křížící se tunely, chodby, větrací systémy, místa, kde roste speciální houba i bezpečnostní východy.

Kdybyste shromáždili tisíce nevidomých lidí a dali jim veškeré druhy technických nástrojů, nikdy by nedokázali postavit obydlí podobné tomu, které vytvoří jedna termití kolonie.

Jen se zamyslete:

- jak mohl termit měřící 1-2cm na délku získat stavitelské a technické vědomosti potřebné pro vytvoření tak rafinovaného projektu?
 - jak mohou tisíce slepých termitů spolupracovat a přitom postavit stavbu, která je uměleckým divem?
 - když rozdělíte termitiště na dvě části v průběhu prvních etap stavby a pak je znovu spojíte, zjistíte, že všechny průchody, kanály a cesty do sebe navzájem zapadají. Jak se dá takový zázrak vysvětlit?
- Z tohoto příkladu můžeme vyvodit závěr, že Bůh stvořil všechny živé druhy unikátně a aniž by potřeboval nějaký předobraz. Dokonce jen jedno jediné termitiště postačí člověku k tomu, aby pochopil Boha a uvěřil, že On je tím, kdo vše stvořil.

Datel

Jak všichni víme, datlové si staví svá hnízda tak, že klovojí díry do kmenů stromů. To není pro většinu lidí nic nového. Málokdo však zkoumá, proč datly nepostihne krvácení do mozku, když tak zuřivě tlučou svými hlavami. To, co datel dělá, můžeme přirovnat k člověku, který zatluče hřebík do zdi vlastní hlavou. Kdyby se člověk něčeho takového odvážil, pravděpodobně by utrpěl otřes mozku a následně krvácení. Datel však může klovnout do tvrdého kmenu stromu 38-43krát v pouhých dvou až třech vteřinách a nic se mu nestane.²⁰

Nic se mu nestane, protože hlava datla je pro takový úkol ideálně uzpůsobena. Lebka datla má pozoruhodný závěsný systém, který sílu úderů absorbuje. Jeho čelo a některé svaly na lebce připojené k zobáku a čelisti jsou mohutné a pomáhají snížit vliv silných úderů při klovaní.²¹

Koncepce a plánování zde nekončí. I když datlové dávají přednost hlavně borovicím, některé druhy si zkontrolují stáří stromů, než do nich začnou klovat. Vybírají si stromy starší 100 let, protože takové borovice trpí chorobami, které způsobují, že tvrdý a silný kmen změkne. Toto objevila věda teprve nedávno a vy o tom možná čtete úplně poprvé v životě. Datlové to vědí již po staletí.

Ale to není jediný důvod, proč datlové dávají přednost borovicím. Datlové dělají kolem svých hnízd dutiny, jejichž funkce nebyla původně pochopena. Později se přišlo na to, že je tyto dutiny chrání před velkým nebezpečím. Časem lepkavá pryskyřice, která vytéká z borovic, tyto dutiny vyplní a hnízdo tak má nádržku, která datly chrání před hady, jejich největšími nepřáteli.

Další zajímavostí datlů je jejich jazyk, který je tak tenký, že pronikne i do mravenčích hnízd ve stromech. Jazyk je také lepkavý, což umožňuje datlům sesbírat mravence, kteří v hnízdě žijí. Dokonalost jejich stvoření se dále projevuje i tím, že jazyk datla má strukturu, která ho chrání před kyselinou ukrytou v těle mravenců.²²

Tito ptáci, jejichž jednotlivé vlastnosti jsou popsány ve výše uvedených odstavcích, také dokazují svými detailními znaky, že byli „stvořeni“. Pokud by se datlové vyvinuli náhodně, jak tvrdí evoluční teorie, zahynuli by dříve, než by získali tak výjimečně konzistentní rysy a vyhnuli by. Protože však byli stvořeni Bohem se zvláštním „konceptem“ přizpůsobeným jejich životu, začali žít svůj život se všemi životně důležitými vlastnostmi.

Mimikry

Jednou z obranných strategií živočichů jsou mimikry. Někteří živočichové mají zvláštní ochranu těla a tou je jejich zbarvení dokonale přizpůsobené jejich přirozenému prostředí. Vzhled těchto živých tvorů je v takovém souladu s jejich životním prostředím, že při pohledu na ně nedokážete říct, jestli jsou to rostliny nebo živočichové, nebo je nejste schopni od okolí vůbec rozeznat.

Na následujících stránkách uvidíte, jak neuvěřitelná podobnost hmyzu s listem pomáhá, aby tento hmyz unikl pozornosti nepřátel. Je zřejmé, že tento maličký živočich si sám nepřizpůsobil své tělo, aby vypadalo jako list. Možná ani neví, že je chráněn a že vypadá jako list. Tyto šikovné mimikry působí na pozorovatele dojem speciálně naplánované a „stvořené“ obranné taktiky.

Falešné oči

Ve světě zvířat jsou některé neuvěřitelné a nepředstavitelně zajímavé obranné metody. Jednou z nich jsou falešné oči. Pomocí nich přesvědčují různí motýli, housenky a různé druhy ryb své nepřátele, že jsou „nebezpeční“.

Motýli na obrázku vlevo otevírají svá křídla, jakmile ucítí nebezpečí. Při tom na křídlech ukáží pár očí, která se jejich nepřátelům zdají velmi nebezpečná.

Nespěchejme a přemýšlejme: mohou být tyto naprosto přesvědčivé oči výsledkem náhody? Jak motýl ví, že se objeví pár děsivých očí, když rozevře svá křídla, a že pohled na ně vystraší jeho nepřitele? Viděl snad motýl vzor na svých křídlech a rozhodl se, že tento vzor vzbudí strach a že by ho mohl v případě nebezpečí použít?

Tak přesvědčivý vzor může být jedině výsledkem vědomého plánu, ne pouhou shodou okolností. Navíc není v žádném případě možné si myslet, že motýl ví o vzorech na svých křídlech a sám je pochopil jako obrannou taktiku. Je zřejmé, že Bůh, který motýla stvořil, obdařil jeho tělo vzorem „falešných očí“ a vnuknul mu instinkt, aby ho použil v případě nebezpečí.

Lekniny

Květiny na zemi považuje většina lidí za něco zcela běžného, bez ohledu na jejich celkovou dokonalost. Všednost plynoucí z toho, že vidí květiny všude a každý den, brání lidem v nich spatřit zázraky stvoření. Proto květiny, které rostou na úplně jiném místě, za úplně jiných podmínek a ve zcela odlišných velikostech, budou hodnoceny bez „brýlí všednosti“ a pomohou nám tak pochopit existenci Boha.

Amazonské lekníny, které rostou v lepkavém bahně pokrývajícím dno řeky Amazonky, jsou dost zajímavé na to, aby lidem sundaly „brýle všednosti“, protože nežijí způsobem, na jaký jsou lidé zvyklí a jaký vidí každý den, ale úplně jinak.

Tyto rostliny začínají růst v bahně na dně řeky Amazonky a pak dosáhnou až k její hladině. Cílem je dostat se ke slunečnímu svitu, který je pro ně životně důležitý. Když se nakonec k hladině dostanou, přestanou růst do výšky a vytvoří se na nich pichlavé, kulaté pupeny. Z nich vyrostou ve velmi krátkém čase, přibližně do několika hodin, obrovské listy dosahující až 2 metrů.

Tyto lekníny „vědí“, že čím větší plochu hladiny řeky pokryjí početnými listy, tím více budou schopné využít slunečního světla k fotosyntéze. „Vědí“, že jinak nebudou moci na dně řeky, kde není dostatek světla, přežít.

Jistě je velmi inspirující vidět, jak rostlina využívá tak „inteligentní“ taktiku.

Samotný sluneční svit však amazonským leknínům nestačí. Potřebují také vzduch, který samozřejmě není v bahnitě půdě, kde jsou jejich kořeny. Stonky dosahují od kořenů k listům až 11 metrů.²³

Jak může rostlina v počátečním stadiu svého života v hlubině řeky vědět, že potřebuje vzduch a sluneční svit, aby přežila a že vše, co potřebuje, je na hladině? Něco, co se teprve nedávno zrodilo, neví nic o tom, že voda někde končí, ani že existuje slunce nebo vzduch.

Kdybychom to celé hodnotili z hlediska evolucionistů, tyto rostliny by již dávno byly poražené podmínkami svého životního prostředí a vymizely by. Lekníny však rostou dodnes v celé své dokonalosti.

Neuvěřitelný životní boj leknínů pokračuje i po té, co se dostanou ke světlu a vzduchu na hladině, kde otáčejí okraje svých obrovských listů směrem vzhůru, aby se nepotopily.

Se všemi těmito opatřeními mohou žít, ale vědí také, že pro jejich rozmnožování to nestačí. Potřebují nějakého živého tvora, který přenese jejich pyl na jiný leknín. Tímto živým tvorem je brouk (latinsky Coleoptera), který byl stvořen se zvláštní slabostí pro bílou barvu a dává přednost těmto bílým leknínům před všemi krásnými květinami řeky Amazonky. Když amazonské lekníny navštíví tvorové, kteří zajistí pokračování jejich rodu, lekníny zavřou všechny své listy, uvězní je a nabídnou jim spousty pylu. Drží je celou noc, než je propustí. Pak změní svou barvu, aby jim brouci nepřinesli znovu ten samý pyl. Kdysi čistě bílé, nádherné lekníny budou teď v růžovém dál zdobit řeku Amazonku.

Mohly by být takové bezchybné a dokonale vypočítané plány dílem zcela nevědomé rostliny? Samozřejmě, že ne. Jsou dílem moudrosti Boha, který stvořil vše. Všechny popsané detaily ukazují, že rostliny stejně jako všechny ostatní živé bytosti na světě byly při svém vzniku již předem vybavené těmi nejhodnějšími systémy a to díky svému Stvořiteli.

ZÁVĚR

Může vítr náhodně vytvořit letadlo?

Slavný fyzik Sir Fred Hoyle učinil velmi pozoruhodný objev o původu života. Ve své knize „The Intelligent Universe“ (Inteligentní svět) píše:

„Šance, že by vyšší formy života mohly vzniknout tímto způsobem (shodou okolností), je srovnatelná s šancí, že by tornádo, které se prožene vrakovištěm, dalo dohromady Boeing 747 z materiálu, který tam je“.²⁴

Toto Hoyleovo srovnání je velmi inspirující. Příklady, o kterých jsme hovořili výše, také ukazují, že existence života i dokonalost jeho současných systémů nás nutí hledat obrovskou sílu, která to vše stvořila. Stejně jako hurikán nemůže vyprodukovat letadlo pouhým výsledkem shody náhod, není možné, aby svět vznikl jako výsledek nenadálých událostí a ještě navíc v sobě ukrýval nesmírně složité struktury. Ve skutečnosti je svět vybaven nesčetným množstvím systémů nekonečně složitějších než letadlo.

Všechno, co jsme řekli v této kapitole, nás staví před důkaz bezchybného plánování nejen v našem bezprostředním okolí, ale také v hlubinách vesmíru. Ten, kdo zváží tato znamení, která jsou tak zřejmá, že je nelze odmítnout rozumem ani svědomím, dojde k jedinému závěru: ve vesmíru není místo pro shody náhod, vesmír byl stvořen se všemi nejmenšími detaily, které v něm jsou.

A Bůh, který je Stvořitelem tohoto bezchybného systému, je tím, kdo má nekonečnou moc a vědění.

Vědci potvrzují Boží znamení

Vše, o čem jsme doposud hovořili, dokazuje, že vlastnosti vesmíru objevené vědou ukazují na existenci Boha.

Věda nás přivádí k závěru, že vesmír má Stvořitele a že tento Stvořitel má dokonalou moc, moudrost a vědění.

Náboženství nám ukazuje cestu k poznání Boha. Proto můžeme říci, že věda je prostředkem, který používáme k tomu, abychom lépe viděli a zkoumali skutečnosti, kterými se zabývá náboženství.

Dnes však někteří vědci, kteří vystupují ve jménu vědy, zaujímají zcela jiný postoj. Podle nich vědecké objevy nenaznačují stvoření Bohem. Představují naopak ateistické chápání vědy, když říkají, že není možné se dostat k Bohu pomocí vědeckých informací. Tvrdí, že věda a náboženství jsou dva protichůdné světy.

Ještě před několika stoletími nebyla věda chápána v rozporu s náboženstvím, ale byla přijata jako metoda dokazující existenci Boha. Tak zvané ateistické chápání vědy začalo vzkvétat až tehdy, co se světem vědy prohnaly v 18. a 19. století materialistické a pozitivistické filozofie.

Zejména poté, co Charles Darwin v roce 1859 vyslovil evoluční teorii, kruhy zastávající materialistický pohled na svět začaly tuto teorii, kterou považovaly za alternativu k náboženství, ideologicky obhajovat. Podle evoluční teorie nevznikl vesmír díky nějakému stvořiteli, ale náhodně. Následkem toho se začalo tvrdit, že náboženství je v rozporu s vědou. Britští vědci Michael Baigent, Richard Leigh a Henry

Lincoln o tom napsali:

„Pro Isaaca Newtona sto padesát let před Darwinem nebyla věda oddělená od náboženství, ba naopak byla jedním z aspektů náboženství a zcela mu sloužila... Věda v Darwinově době se však úplně oddělila od kontextu, ve kterém dříve existovala, a etablovala se jako absolutní soupeř, jako alternativní zdroj vědění. Následkem toho přestalo být náboženství a věda ve vzájemném souladu, spíše stanuly jedno proti druhému a lidstvo bylo čím dále tím více nuceno si mezi nimi vybrat.“²⁵

Zmínili jsme se již o tom, že tak zvaný rozkol mezi vědou a náboženstvím byl zcela ideologický. Někteří vědci, kteří upřímně věřili v materialismus, kladli sami sobě za podmínku dokázat, že vesmír nemá žádného stvořitele a vymýšleli na toto téma různé teorie. Evoluční teorie byla tou nejslavnější a nejdůležitější z nich. V astronomii se také rozvíjely různé teorie jako například „teorie rovnovážného stavu“ nebo „teorie chaosu“. Všechny tyto teorie, které popíraly stvoření, byly vyvrácené samotnou vědou, jak jsme ukázali v předešlých kapitolách.

Vědci, kteří se dnes ještě drží těchto teorií a stále popírají cokoli, co je náboženské, jsou dogmatictí a slepě fanatičtí lidé, kteří sami sobě dali podmínku neuvěřit v Boha. Slavný anglický zoolog a evolucionista D. M. S. Watson se k tomuto dogmatismu přiznává, když vysvětluje, proč on a jeho kolegové přijímají evoluční teorii:

„Kdyby tomu tak bylo, vznikne paralela samotné evoluční teorie, univerzálně přijímané teorie, ne proto, že může být dokázána logicky koherentními důkazy, že je pravdivá, ale protože jediná alternativa, zvláštní stvoření, je zcela neuvěřitelná.“²⁶

„Zvláštním stvořením“ Watson myslí Boží stvoření. Jak tento vědec přiznává, považuje ho za „nepřijatelné“. Ale proč? Protože to říká věda? Ve skutečnosti ne. Naopak věda dokazuje, že stvoření je pravda. Jediný důvod, proč Watson považuje tento fakt za nepřijatelný, je ten, že sám sobě stanovil podmínku popřít existenci Boha. Všichni ostatní evolucionisté zaujmají ten samý postoj.

Evolucionisté se nespolehají na vědu, ale na materialistickou filozofii, a překrucují vědu tak, aby souhlasila s touto filozofií. Genetik a neskrývaný evolucionista z Harvard University, Richard Lewontin, se k této pravdě přiznává:

„Není to tak, že by nás vědecké metody či instituce nějak nutily přijmout materialistické vysvětlení světa jevů, ale naopak jsme my nuceni naším apriorním lpěním na materiálních příčinách vytvořit systém zkoumání a soubor konceptů, jejichž výsledkem budou materiální vysvětlení, a nezáleží na tom, jestli budou proti veškerému očekávání, ani na tom, jestli budou nepochopitelná pro nezavěšené. Navíc materialismus je absolutní, takže nemůžeme pustit Božskou nohu do dveří.“²⁷

Na druhé straně dnes, stejně jako v historii, jsou v protikladu k této dogmatické materialistické skupině vědci, kteří potvrzují existenci Boha a považují vědu za cestu k Jeho poznání. Některé trendy rozvíjející se v USA jako například „kreationismus“ nebo „inteligentní plán“ pomocí vědeckých důkazů dokazují, že vše živé bylo stvořeno Bohem. To nám ukazuje, že věda a náboženství nejsou protichůdné zdroje informací, ba naopak, že věda je prostředkem, který dokazuje absolutní pravdy dané náboženstvím. Střet mezi náboženstvím a vědou může být reálný jen ve spojitosti s některými náboženstvími, která v sobě vedle božských zdrojů zahrnují i prvky pověrčivosti. To se však zcela jistě netýká islámu, který se zakládá pouze na čistém zjevení Boha. Navíc islám vědecké bádání obzvlášť podporuje a tvrdí, že zkoumání vesmíru je způsob, jak poznat Boží stvoření. Následující verš Koránu hovoří právě o tomto tématu: „Což se nepodívali na nebe nad sebou, jak jsme je zbudovali a ozdobili a že není na něm žádných trhlin? A zemi jsme rozprostřeli a po ní pevně stojící hory rozhodili a na ní vyrůst jsme dali druhům všem překrásných rostlin... A seslali jsme z nebe vodu požehnanou, z níž dali jsme vyrůst zahradám i zrní, jež dává úrodu, a palmám ztepilým, jež v řadách nesou trsy plodů...“ (Korán, 50:6-7, 9-10)

Z výše citovaných veršů je patrné, že Korán vždy nabádal lidi, aby přemýšleli, uvažovali a zkoumali vše ve světě, ve kterém žijí. Neboť věda podporuje náboženství, chrání člověka před nevědomostí a vede ho k hlubšímu přemýšlení. Otevírá člověku dveře myšlení a pomáhá mu uchopit Boží znamení, která jsou ve vesmíru zcela zřejmá. Přední německý fyzik Max Planck řekl:

„Kdokoli, kdo se vážně zabýval vědeckou prací jakéhokoli druhu, si uvědomuje, že nad vstupem k bráně vědění jsou napsána slova: Musíte mít víru. Bez této kvality se vědec neobejde.“²⁸

Ze všech otázek, kterými jsme se doposud zabývali, jasně vyplývá, že existence vesmíru a všeho živého nemůže být vysvětlena shodou náhod. Mnozí vědci, kteří ve světě vědy zanechali svou stopu, tento významný fakt potvrdili a stále potvrzují. Čím více se lidé o vesmíru dovídají, tím více obdivují tento bezchybný řád. Každý nově objevený detail nesporně stvoření potvrzuje.

Valná většina moderních fyziků na prahu 21. století fakt stvoření přijímá. David Darling, astronom a spisovatel, říká: „Nebyly zde žádné záchytné body. Žádné galaxie, žádné hvězdy. Teprve nedávno se vesmír zrodil v té nejgigantičtější explozi. V explozi, při které se spontánně objevila veškerá hmota a energie a hbitě se šířila po napjatých vláknech prostoru. Vesmír byl starý právě jednu vteřinu, když celý vřel živoucím odvarem stvoření.“²⁹

Kromě toho je známo, že téměř všichni zakladatelé různých vědeckých disciplín věřili v Boha a Jeho božské knihy. Nejvýznamnější fyzikové v dějinách: Newton, Faraday, Kelvin a Maxwell jsou jen několika příklady z nich.

V době, kdy žil významný fyzik Isaac Newton, se vědci domnívali, že pohyby nebeských těles a planet by mohly být vysvětleny jinými zákony. Newton však věřil, že Stvořitel Země a vesmíru je tentýž, a proto musí být vysvětleny stejnými zákony. Napsal:

„Tato nejkrásnější soustava Slunce, planet a komet by mohla pocházet jediné z pokynu a moci inteligentního a mocného Stvoření.“²⁸

Je zřejmé, že tisíce vědců, kteří prováděli výzkum v oblasti fyziky, matematiky a astronomie již od středověku, se shodují v názoru, že vesmír byl stvořen jediným Stvořitelem, a vždy se soustřeďují na ten samý bod. Zakladatel fyzikální astronomie, Jan Kepler, vyznal svou silnou víru v Boha v jedné ze svých knih, ve které napsal:

„Jelikož my, astronomové jsme kněží nejvyššího Boha, pokud jde o knihu přírody, sluší se, abychom byli přemýšliví, ne pro slávu našich myslí, ale spíše, a ze všeho nejvíce, pro slávu Boha.“³¹

Významný fyzik William Thompson (lord Kelvin), zakladatel termodynamiky, byl křesťan. Důrazně oponoval Darwinově evoluční teorii a zcela ji odmítl. Krátce před smrtí vysvětlil, že „co se týká původu života, věda... potvrzuje sílu Stvořitele“.³²

Jeden z profesorů fyziky na Oxfordské univerzitě, Robert Matthews, uvádí tu samou skutečnost ve své knize publikované v roce 1992, kde vysvětluje, že molekuly DNA byly stvořeny Bohem:

„Celý proces běžně probíhá v dokonalé harmonii. Vznikne plod, pak nemluvně, dítě a nakonec dospělý jedinec. Jako již tolikrát v biologii jeví se celý tento proces jako zázrak. Jak může něco tak neuvěřitelně složitě vzniknout z tak jednoduchých počátků? Jak může z jediné buňky, která je mnohem menší než tečka nad písmenkem „i“, vzniknout vnímající bytost? Mnohé procesy, které s tím souvisejí, zůstávají zahalené tajemstvím a představují jednu z nejúchvatnějších ze všech dosud nevyřešených záhad.“³³

Některí další známí vědci, kteří připouštějí, že vesmír byl stvořen:

Robert Boyle (otec moderní chemie)

Iona William Petty (známý svými studiemi o statistice a moderní ekonomii)

Michael Faraday (jeden z nejvýznamnějších fyziků všech dob)

Gregory Mendel (otec genetiky, svými objevy v oboru genetiky zneplatnil darwinismus)

Louis Pasteur (nejvýznamnější jméno v bakteriologii, vyhlásil válku darwinismu)

John Dalton (otec atomové teorie)

Blaise Pascal (jeden z nejvýznamnějších matematiků)

John Ray (nejvýznamnější jméno britského přírodopisu)

Nicolaus Steno (slavný statigraf, který zkoumal zemské vrstvy)

Carolus Linnaeus (otec biologické klasifikace)

Georges Cuvier (zakladatel komparativní anatomie)

Matthew Maury (zakladatel oceánografie)

Thomas Anderson (jeden z průkopníků v oboru organické chemie)

Závěr

Beze sporu není nic důležitějšího než stvoření člověka a to, aby poznal svého Stvořitele. V této brožuře jsme se pokusili porozumět tomu, co je pro každého člověka tou nejdůležitější otázkou.

Myslíme si, že je na tomto místě nutné čtenáři připomenout, že člověk nepotřebuje spousty informací, aby pochopil, že vesmír a vše, co je v něm, včetně člověka samého, bylo stvořeno. Svým svědomím i rozumem dokáže malé dítě i dospělý člověk pochopit, že byl stvořen. Slova proroka Abrahama v Koránu jsou velmi dobrým příkladem toho, co máme na mysli.

Prorok Abraham žil kdysi ve společnosti, která nevěřila v Boha a místo toho uctívala modly. Přestože se mu nikdy nedostalo žádného učení o existenci Boha, pochopil svým rozumem a svědomím, že byl stvořen - a navíc, že byl stvořen Bohem, který stvořil nebesa a zemi. V Koránu je to podáno takto:

„A když se nad ním rozprostřela noc, spatřil hvězdu a zvolal: ‚Toto je Pán můj!‘ Když však zapadla, řekl: ‚Nemám rád zapadající.‘ A když spatřil vycházející měsíc, zvolal: ‚Toto je Pán můj!‘ Když však zapadl, řekl: ‚Jestliže mne Pán můj správně nepovede, budu určitě patřit k lidu zbloudilému!‘ A když spatřil vycházející slunce, zvolal: ‚Toto je Pán můj, neboť jest největší!‘ A když zapadlo, řekl: ‚Lide můj, nejsem zodpovědný za to, co k Bohu přidružíte, nýbrž obracím se - jako hanif - k tomu, jenž nebesa i zemi stvořil, a nebudu patřit k těm, kdož k Bohu přidruží.‘“ (Korán, 6:76-79)

Jak vidíme na příkladu proroka Abrahama každý, kdo má rozum a svědomí, a hlavně každý, kdo „nespravedlivě a domýšlivě neodmítá“, je schopen pochopit, že vesmír byl stvořen a navíc že byl stvořen s úžasným řádem a plánem.

Postoj těch, kdo popírají existenci Boha navzdory všem zjevným znamením, která jsou všem na očích, nepochybně překvapuje ty, kdo mají rozum a svědomí. O těch, kdo nevěří v Boží moc stvoření, se v Koránu říká:

„Udivuje-li tě něco, pak věru jsou udivující jejich slova: ‚Až staneme se prachem, budeme skutečně vzkříšeni novým stvořením?‘ To jsou ti, kdož v Pána svého nevěří, a budou mít řetězy na šíjích svých a stanou se ohně obyvateli a v něm budou nesmrtelní.“ (Korán, 13:5-6)

To, o čem se hovoří v této brožuře, je důležitější než cokoli jiného ve vašem životě. Možná se vám doposud nepodařilo pořádně se zamyslet nad významem tohoto tématu nebo jste na to možná ještě nikdy ani nepomysleli. Buďte si však jisti, že poznání Boha, který vás stvořil, je důležitější a naléhavější než cokoli jiného, co můžete udělat.

Přemýšlejte o tom, čím vás obdařil. Žijete ve světě dokonale naplánovaném do nejmenšího detailu a stvořeném právě pro vás. Na tomto procesu nemáte žádný podíl. Jednoho dne jste otevřeli oči a byli obdařeni nespočetnými dary.

Vidíte, slyšíte, cítíte...

Je to tak, protože toto stvoření bylo z Jeho vůle. V jednom koránském verši se praví:

„Bůh vás vyvedl z útroby matek vašich, aniž jste měli nějaké vědění, a pak vám sluch, zrak i srdce dal - snad budete vděční.“ (Korán, 16:78)

Jak říká tento verš, nebyl to nikdo jiný než Bůh, kdo vám dal vše, co máte, a kdo stvořil vesmír, ve kterém žijete. Proto pojdte a odevzdejte se Bohu a buďte mu vděční za všechny dary, kterými vás obdařil, a získejte tím věčnou odměnu.

Uděláte-li opak, zachováte se nevděčně a vystavíte se věčnému trestu z vůle Boha.

Buďte si jisti: On existuje a je vám velmi blízko...

Vidí a ví o všem, co děláte, slyší každé slovo, které vyslovíte...

Buďte si jisti, že každý, včetně vás, mu bude brzy skládat účty...

Poznámky

1. George Politzer, Principes Fondamentaux de Philosophie, Editions Sociales, Paříž, 1954, s. 84
2. Recounted in Jaki, S. (1980) Cosmos and Creator, Regnery Gateway, Chicago
3. Stephen Hawking, A Brief History of Time: A Reader's Companion, ed. Gene Stone, 1993, s. 63
4. Henry Margenau a Roy Abraham Varghese, eds., Cosmos, Bios, Theos, La Salle, IL: Open Court Publishing, 1992, s. 241
5. Hugh Ross, Ph.D., The Creator and the Cosmos, Navpress, 1995, s. 76
6. W.R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson, 1991; původně publikováno Philosophical Library v roce 1987, s. 462
7. W.R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson, 1991; původně publikováno Philosophical Library v roce 1987, s. 405-406
8. Stephen W. Hawking, A Brief History of Time, Bantam Books, duben 1988, s. 121
9. Paul Davies, God and the New Physics, New York: Simon & Schuster, 1983, s. 189
10. Hugh Ross, The Fingerprint of God, 2nd. Ed., Orange, CA: Promise Publishing Co., 1991, s. 114-115
11. A Dorling Kindersley Book – The Science, publikováno v USA společností Dorling Kindersley Inc., s. 24
12. Stephen Hawking, A Brief History of Time: A Reader's Companion, ed. Gene Stone, 1993, s. 142
13. časopis Bilim ve Teknik (časopis Věda a technologie), vol. 203, s. 25
14. Prof. Dr. Ahmet Noyan, Physiology in Life and In the Field of Medicine, Meteksan Publishing, Ankara, 1998, 10. vydání, s. 40)
15. Michael Denton, A Theory in Crisis, Adler & Adler Publishers Inc., 1986, s. 330
16. Slovník a encyklopedie Larousse, Vol. II, s. 5734 (anglické vydání)
17. Maurice Burton, C.B.P.C. Publishing Limited, Encyclopedia of Animals, Reptiles, s. 120
18. Ibid, s. 120
19. Michael J. Behe, Darwin's Black Box, New York: Free Press, 1996, s. 232-233
20. Grzimeks Tierleben Vögel 3, Deutscher Taschen Buch Verlag, Oktober 1993, s. 92
21. Ibid, s. 89
22. Ibid, s. 87-88
23. David Attenborough, The Private Life of Plants, Princeton University Press, 1995, s. 291
24. časopis Nature, 12. listopadu, 1981
25. Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, The Messianic Legacy, Gorgi Books, London: 1991, s. 177-178
26. D.M.S. Watson, "Adaptation", časopis Nature, č. 124, s. 233
27. Richard Lewontin, "Billions and Billions of Demons", New York Review of Books, 9. ledna 1997, s. 28
28. Max Planck, Where Is Science Going?, Allen & Unwin, 1933, s.214
29. David Darling, Deep Time, Bantam Press, 1989
30. Newton, Principia, 2. vydání; J. De Vries, Essentials of Physical Science, B. Eerdmans Pub.Co., Grand Rapids, SD, 1958, s.15
31. Henry M. Morris, Men of Science Men of God, Master Books, 1992, s. 13
32. Henry M. Morris, Men of Science Men of God, Master Books, 1992, s. 66
33. Robert Matthews, Unraveling The Mind of God, s. 8

O AUTOROVÍ

Autor píšící pod pseudonymem HARUN YAHYA se narodil v Ankaře v roce 1956.

Po ukončení základního a středního vzdělání v Ankaře studoval umění na univerzitě Mimara Sinana v Istanbulu a filozofii na Istanbulské univerzitě. Od 80. let minulého století publikoval mnoho knih s politickou, náboženskou a vědeckou tematikou. Harun Yahya je známý jako autor velmi důležitých prací odhalujících klam evolucionistů, neplatnost jejich tvrzení a temné vztahy mezi darwinismem a jinými ideologiemi.

Jeho pseudonym se skládá ze jména „Harun“ (Áron) a „Yahya“ (Jan) na památku dvou vážených proroků, kteří bojovali proti nedostatku víry. Prorokova pečeť na obálce autorových knih má symbolický význam spojený s jejich obsahem. Tato pečeť reprezentuje Korán jako poslední Boží knihu a Jeho poslední slova zjevená skrze našeho Proroka, posledního ze všech proroků. Pod vedením Koránu a sunny autor plní svůj hlavní cíl, kterým je vyvrátit každý jednotlivý základní princip bezbožných ideologií a mít „poslední slovo“, aby tak navždy umlčel námitky namířené proti náboženství. Pečeť Proroka, kterému se dostalo maximální moudrosti a morální dokonalosti, je používána jako symbol jeho záměru mít toto poslední slovo.

Všechny práce tohoto autora se soustředí na jeden cíl - předat poselství Koránu lidem a podnítit je k přemýšlení o základních náboženských tématech, jako je existence Boha, Jeho jednota a posmrtný život, a dále ukázat omšelé základy a škodlivé práce bezbožných systémů.

Harun Yahya má širokou čtenářskou obec v mnoha zemích, od Indie po Ameriku, od Anglie po Indonésii, od Polska po Bosnu a od Španělska po Brazílii. Některé jeho knihy byly vydané v angličtině, francouzštině, němčině, italštině, portugalštině, urdu, arabštině, albánštině, ruštině, srbo-chorvatštině (bosenštině), ujgurské turečtině a indonéštině. Jsou oblíbené u čtenářů po celém světě.

Tyto práce, které jsou ve světě velmi ceněné, pomohly mnohým lidem vložit svou víru v Boha a mnohým dalším pomohly získat na jejich víru hlubší pohled. Moudrost a používaný upřímný, srozumitelný styl dodávají těmto knihám charakteristický rys, který okamžitě zaujme kohokoli, kdo je čte a studuje. Tyto práce, odolné námitkám, jsou charakteristické svým okamžitým účinkem, konkrétními výsledky a nezvratností. Není pravděpodobné, že by ti, kdo čtou tyto knihy a vážně o nich přemýšlejí, mohli dále upřímně hlásat materialistickou filozofii, ateismus nebo jakoukoli jinou špatnou ideologii nebo filozofii. I kdyby v hlásání pokračovali, bylo by to jen ze sentimentu, protože tyto knihy vyvracejí jejich ideologie přímo od základů. Všechna současná negativistická hnutí jsou dnes ideologicky poražena díky sbírce knih napsaných Harunem Yahya.

Není pochyb, že tyto rysy vyplývají z moudrosti a srozumitelnosti Koránu. Autor jistě není pyšný sám na sebe. Chce pouze sloužit jako prostředník při hledání správné cesty k Bohu. Nehledě na to, že cílem publikování těchto prací není materiální zisk.

Zvážíme-li tyto skutečnosti, tak ti, kdo povzbuzují lidi, aby četli tyto knihy, které jim otevrou srdce a povedou lidi k tomu, aby se stali oddanějšími služebníky Boha, jim tím prokazují nedocenitelnou službu.

Naopak by byla ztráta času a energie propagovat knihy, které vytvářejí v myslích lidí zmatek, přivádí je do ideologického chaosu a které zjevně nemají žádné silné ani konkrétní účinky při odstraňování pochybností ze srdcí lidí, jak prokázaly dřívější zkušenosti. Je zřejmé, že není možné, aby knihy, které mají zdůraznit autorovo literární umění spíše než vznešený cíl zachránit lidi před ztrátou víry, měly takový mocný účinek. Ti, kdo o tom pochybují, mohou snadno vidět, že jediným cílem knih Haruna Yahya je překonat pochyby a šířit morální hodnoty Koránu. Úspěch, vliv a upřímnost této služby jsou viditelné v přesvědčení čtenářů.

Nesmíme zapomínat na jednu věc. Hlavní příčinou trvání násilí a konfliktů a všech utrpení, kterými muslimové procházejí, je ideologická převaha nevíry. Tato utrpení mohou skončit jedině ideologickou porážkou nevíry a tím, že se každý dozví o zázacích stvoření a morálce Koránu, aby podle něj lidé mohli žít. Když zvážíme současnou situaci ve světě, která tlačí lidi do spirály násilí, korupce a konfliktů, je jasné, že tato služba musí být poskytnuta co nejrychleji a nejefektivněji. Jinak by mohlo být příliš pozdě.

Nepřeháníme, když řekneme, že sbírka prací od Haruna Yahya se ujala této vedoucí role. Dá-li Bůh, stanou se jeho knihy prostředkem, díky kterému lidé ve 21. století dosáhnou míru a blaženosti, spravedlnosti a štěstí přislíbeného Koránem.

**STRANA
(originálu)****POPISKY K OBRÁZKŮM
(anglický originál)**

7	Edwin Hubble, next to his giant telescope.
9	Research has shown that stars and galaxies move away both from us and from one another, that is, the universe expands. This suggests that when moved backwards in time, the universe proves to have started from a single point.
19	The order in the structure of the atom rules the whole universe. With the atom and its particles moving in a certain order, the mountains are not scattered, lands do not break apart, the sky is not split asunder and, in short, matter is held together and is constant.
23	The eye, which has an extremely complex structure, is not able to see in the absence of even a single one of its components, for instance the tear glands, when the act of seeing takes place.
23	vitreous
23	cornea
23	iris
23	pupil
23	lens
23	aqueous
23	sclera
23	choroid
23	retina
23	optic nerve
25	If the cells belonging to different organs of an embryo are mixed in an appropriate environment, the cells of the same organ find one another and form different groups.
25	reticular
25	hyaline cartilage
25	blood
25	areolar
25	dense fibrous
25	adipose
25	bone
26	A B cell is seen as it is disjoined.
26	Immunity cells have an extremely disciplined command chain. None of them ever disobeys orders.
26	A B cell covered with bacteria.
29	Is then He Who creates like one who creates not? Will you not receive admonition (The Qur'an, 16:17)
29	The caterpillar's spinning itself into a cocoon, and then its tearing it apart and getting out of it as a butterfly with a fabulous pattern and colour.
30	The elegant and clear-cut patterns on the butterflies indicate that these living beings are not the products of unconscious coincidences but the outcomes of an excellent and matchless creation.
33	Like all other living beings, giraffes are also created with a perfect design.
34	And in the creation of yourselves and the fact that the animals are scattered (through the earth), are Signs for those of assured Faith. (The Qur'an, 45:4)
34	(Above) The young sea turtle is about to arrive at the sea before the sun rises.
37	Hydroquinone
37	Hydrogen Peroxide
37	Explosion chamber
37	The discharge of the chemical at 100°C.
38	Being no taller than a few centimetres, termites can erect skyscrapers many metres high without using any tools. This admirable nest perfectly protects the inhabitant termite colony with a population of over a

**POPISKY K OBRÁZKŮM
(český překlad)**

Edwin Hubble u svého obrovského teleskopu.
Výzkumy ukázaly, že hvězdy a galaxie se pohybují pryč od nás a zároveň od sebe navzájem, což znamená, že se vesmír rozšiřuje. To nasvědčuje tomu, že kdybychom se vrátili zpět v čase, ukázalo by se, že vesmír vznikl z jednoho jediného bodu. Řád vládnoucí ve struktuře atomu řídí celý vesmír. Díky tomu, že se atom a jeho části pohybují podle určitého řádu, nejsou hory roztroušené, pevnina se neláme, nebe není rozdělené ve dvě, stručně řečeno hmota drží pohromadě a je konstantní. Oko, jehož struktura je nesmírně složitá, nevidí, pokud mu v okamžiku, kdy probíhá proces vidění, chybí byť jediná část, například slzné žlázy.
sklivec
rohovka
duhovka
oční panenka
čočka
oční komorová voda
bělima
cévnatka
sítnice
zrakový nerv
Kdybychom buňky embrya patřící různým orgánům spolu smíchali ve vhodném prostředí, buňky jednoho orgánu se navzájem najdou a vytvoří samostatnou skupinu.
retikulární
hyalinní chrupavka
krev
areolární
hustě vláknité
tukové
kost
Oddělující se B-buňka.
Imunitní buňky mají nesmírně disciplinovaný systém „velení“. Žádná si nedovolí ho neuposlechnut.
B-buňka pokrytá bakteriemi.
„Což je Ten, jenž tvoří, roven tomu, kdo netvoří? Což se nevzpamatujete?“ (Korán, 16:17)
Housenka se zakukluje, pak kuklu roztrhne a vyleze ven jako motýl s nádherným vzorem a barvou.
Elegantní a jasně ohraničené vzory motýlů ukazují, že tyto živí tvorové nejsou produktem nevědomých shod náhod, ale jsou výsledkem dokonalého a nedostižného stvoření.
Jako všechna živá stvoření, i žirafy byly stvořeny dokonale.
„A také ve stvoření vašem i ve zvířatech, jež po zemi rozmnožil, jsou znamení pro lid pevně přesvědčený.“ (Korán, 45:4)
(Nahoře) Než vyjde slunce, je už malá želva skoro u moře.
hydrochinon
peroxid vodíku
reakční komora
Vypuštění chemické látky při teplotě 100°C.
I když neměří více než pár centimetrů, dokáží termity postavit „mrakodrapy“ několik metrů vysoké bez použití jakýchkoli nástrojů. Tato obdivuhodná hnízda chrání termity kolonie čítající více než milión

- million from their enemies and unfavourable life conditions outside.
- 41 The snake that camouflages itself in the sand hides from its enemies. Is it possible that this snake made its skin's colour and pattern fully harmonise with its habitat?
- 42 In the picture on the left is a snake hiding among the bushes.
- 42 When you look carefully, you will see that what you take to be a tree branch is in fact an insect.
- 43 The eggs of a bird called the Western sandpiper are the same colour as their surroundings in order to be protected from enemies.
- 43 Some insects disguise themselves as dead leaves. It is quite difficult to distinguish the Panama moth from withered leaves.
- 43 There is an ant-eater hiding among the leaves! Can you see it?
- 43 This caterpillar living in Panamanian rain forests has specks like snake eyes by which it can frighten away predators.
- 44 The caterpillar avoids the attention of its enemies because it places its body right in the middle of the leaf.
- 44 Armoured chameleons do not change colour according to their environment because their colour is already created in harmony with their habitat.
- 44 This insect species is protected from all its enemies with its leaf-like appearance.
- 44 The praying mantis on the orchid has succeeded in deceiving the grasshopper thanks to its wings that look like the petals of the flower.
- 45 Insects resembling leaves are very common. It is possible to find all the details of leaves on their bodies.
- 45 The snake is camouflaging itself by being poised in the air like all other leaves.
- 45 The tree lice on the left can convince their enemies with their present appearance that they are the thorns of the tree.
- 46 **FALSE EYES BEWILDER!**
When some butterflies open their wings, we encounter a pair of eyes. These eyes convince their enemies that they are not butterflies. Particularly, the false faces of some butterfly species such as the Shonling butterfly seen above are so perfect with their shiny eyes, facial features, frowning eyebrows, mouth and nose that the overall picture is quite discouraging for many of its enemies. A tenacious person on denying God may try to bolster his extraordinary view with the evolutionist explanation of an „interesting coincidence“. Or he can claim that „the butterfly brought about this pattern on its body by thinking that it would be useful to it“. If someone makes such a claim and asserts that these patterns that surpass in beauty even the paintings of artists have come about by coincidence, then there is nothing left to say on the part of „the men of understanding“. For such a claim is completely incompatible with reason and common sense.
- 48 Water lilies can only make use of daylight once they have made their way from the depths of swamps to the water surface by extending upwards as high as 2 metres. However, the roots of these flowers also need oxygen. In the left picture are the stems that stretch out from the roots of the plant to the water surface and carry the oxygen it obtains to the roots.
- 55 German physicist Max Planck
- 55 Sir Isaac Newton
- jedinců před jejich nepřáteli a nepříznivými životními podmínkami venku.
- Had, který se maskuje v písku, se skrývá před nepřáteli. Je možné, aby si had sám vytvořil barvu a vzor na kůži přesně podle prostředí, ve kterém žije?
- Na snímku vlevo je had skrývající se v křoví.
- Když se podíváte pečlivě, zjistíte, že to, co pokládáte za větev, je ve skutečnosti hmyz. Vejce jespáka aljašského jsou zbarvena stejně jako okolí, aby byla chráněna před predátory.
- Některé druhy hmyzu se maskují jako suché listy. Je dost těžké rozlišit tuto můru z oblasti Panamy od seschlých listů. V listí se schovává predátor mravenců! Vidíte ho?
- Tato housenka žijící v panamských dešťových pralesích má skvrny podobné hadím očím, kterými může vystrašit predátory. Housenka uniká pozornosti svých nepřátel, protože se položí přímo doprostřed listu.
- Chameleónek trpasličí (*Brookesia perarmata*) nemění barvu podle okolního prostředí, protože jeho barva byla stvořena podle prostředí, kde žije. Tento druh hmyzu je chráněn před všemi svými nepřáteli tím, že vypadá jako list. Kudlanka nábožná dokázala na orchideji oklamat kobylku díky svým křídům, která se podobají okvětním lístkům květiny. Hmyz podobající se listům je velmi běžný. Na jeho těle můžeme najít veškeré detaily listu. Had se maskuje tím, že je klidně zavěšen ve vzduchu a vypadá jako okolní listy. Hmyz nalevo dokáže přesvědčit své nepřátele tím, že vypadá jako trny na stromě.
- MATOUČÍ FALEŠNÉ OČI!**
Když někteří motýli rozevrou svá křídla, uvidíme pár očí. S jejich pomocí přesvědčují nepřátele, že motýly nejsou. Zejména falešné tváře některých druhů motýlů, jako například motýla nahoře, jsou tak dokonalé svými zářícíma očima, rysy tváře, zamračeným obočím, ústy a nosem, že celkový dojem odstraší mnohé jeho nepřátele. Neústupný člověk odmítající Boha se může pokusit podpořit svůj extrémní názor evolucionistickým vysvětlením „zajímavé shody náhod“. Nebo může tvrdit, že „si motýl vytvořil tento vzor na svých křídlech, protože si myslel, že by to pro něho mohlo být užitečné“. Jestliže to někdo tvrdí a trvá na tom, že tyto vzory, které v kráse předčí dokonce i malby umělců, vznikly náhodně, tak už není co říci na adresu „inteligentních lidí“. Neboť taková tvrzení jsou zcela neslučitelná s rozumem i zdravým selským rozumem. Lekniny mohou využívat denního světla pouze tehdy, pokud se dostanou z hlubin mokřadů na vodní hladinu a to tím, že vyrostou do výše až dvou metrů. Kořeny těchto květin však také potřebují kyslík. Na obrázku vlevo jsou stvolky, které vyrůstají z kořenů rostliny až k vodní hladině a přináší kyslík ke kořenům.
- Německý fyzik Max Planck
- Sir Isaac Newton

PAGE (original)	ENGLISH	CZECH
7	Edwin Hubble, next to his giant telescope.	Edwin Hubble u svého obrovského teleskopu.
9	Research has shown that stars and galaxies move away both from us and from one another, that is, the universe expands. This suggests that when moved backwards in time, the universe proves to have started from a single point.	Výzkumy ukázaly, že hvězdy a galaxie se pohybují pryč od nás a zároveň od sebe navzájem, což znamená, že se vesmír rozšiřuje. To nasvědčuje tomu, že kdybychom se vrátili zpět v čase, ukázalo by se, že vesmír vznikl z jednoho jediného bodu.
19	The order in the structure of the atom rules the whole universe. With the atom and its particles moving in a certain order, the mountains are not scattered, lands do not break apart, the sky is not split asunder and, in short, matter is held together and is constant.	Řád vládnoucí ve struktuře atomu řídí celý vesmír. Díky tomu, že se atom a jeho části pohybují podle určitého řádu, nejsou hory roztroušené, pevnina se neláme, nebe není rozdělené ve dvě, stručně řečeno hmota drží pohromadě a je konstantní.
23	The eye, which has an extremely complex structure, is not able to see in the absence of even a single one of its components, for instance the tear glands, when the act of seeing takes place.	Okno, jehož struktura je nesmírně složitá, nevidí, pokud mu v okamžiku, kdy probíhá proces vidění, chybí byť jediná část, například slzné žlázy.
23	vitreous	sklivec
23	cornea	rohovka
23	iris	duhovka
23	pupil	oční panenka
23	lens	čočka
23	aqueous	oční komorová voda
23	sclera	bělma
23	choroid	cévnatka
23	retina	sítnice
23	optic nerve	zrakový nerv
25	If the cells belonging to different organs of an embryo are mixed in an appropriate environment, the cells of the same organ find one another and form different groups.	Kdybychom buňky embrya patřící různým orgánům spolu smíchali ve vhodném prostředí, buňky jednoho orgánu se navzájem najdou a vytvoří samostatnou skupinu.
25	reticular	retikulární
25	hyaline cartilage	hyalinní chrupavka
25	blood	krev
25	areolar	areolární
25	dense fibrous	hustě vláknité
25	adipose	tukové
25	bone	kost
26	A B cell is seen as it is disjoined.	Oddělující se B-buňka.
26	Immunity cells have an extremely disciplined command chain. None of them ever disobeys orders.	Imunitní buňky mají nesmírně disciplinovaný systém „velení“. Žádná si nedovolí ho neuposlechnut.
26	A B cell covered with bacteria.	B-buňka pokrytá bakteriemi.
29	Is then He Who creates like one who creates not? Will you not receive admonition (The Qur'an, 16:17)	„Což je Ten, jenž tvoří, roven tomu, kdo netvoří? Což se nevzpamatujete?“ (Korán, 16:17)
29	The caterpillar's spinning itself into a cocoon, and then its tearing it apart and getting out of it as a butterfly with a fabulous pattern and colour.	Housenka se zakukluje, pak kuklu roztrhne a vyleze ven jako motýl s nádherným vzorem a barvou.
30	The elegant and clear-cut patterns on the butterflies indicate that these living beings are not the products of unconscious coincidences but the outcomes of an excellent and matchless creation.	Elegantní a jasně ohraničené vzory motýlů ukazují, že tito živí tvorové nejsou produktem nevědomých shod náhod, ale jsou výsledkem dokonalého a nedostižného stvoření.
33	Like all other living beings, giraffes are also created with a perfect design.	Jako všechna živá stvoření, i žirafy byly stvořeny dokonale.
34	And in the creation of yourselves and the fact that the animals are scattered (through the earth), are Signs for those of assured Faith. (The Qur'an, 45:4)	„A také ve stvoření vašem i ve zvířatech, jež po zemi rozmnožil, jsou znamení pro lid pevně přesvědčený.“ (Korán, 45:4)
34	(Above) The young sea turtle is about to arrive at the sea before the sun rises.	(Nahoře) Než vyjde slunce, je už malá želva skoro u moře.
37	Hydroquinone	hydrochinon
37	Hydrogen Peroxide	peroxid vodíku
37	Explosion chamber	reakční komora
37	The discharge of the chemical at 100°C.	Vypuštění chemické látky při teplotě 100°C.
38	Being no taller than a few centimetres, termites can erect skyscrapers many metres high without using any	I když neměří více než pár centimetrů, dokáží termity postavit „mrakodrapy“ několik metrů vysoké

	tools. This admirable nest perfectly protects the inhabitant termite colony with a population of over a million from their enemies and unfavourable life conditions outside.	bez použití jakýchkoli nástrojů. Tato obdivuhodná hnízda chrání termití kolonie čítající více než milión jedinců před jejich nepřáteli a nepříznivými životními podmínkami venku.
41	The snake that camouflages itself in the sand hides from its enemies. Is it possible that this snake made its skin's colour and pattern fully harmonise with its habitat?	Had, který se maskuje v písku, se skrývá před nepřáteli. Je možné, aby si had sám vytvořil barvu a vzor na kůži přesně podle prostředí, ve kterém žije?
42	In the picture on the left is a snake hiding among the bushes.	Na snímku vlevo je had skrývající se v křoví.
42	When you look carefully, you will see that what you take to be a tree branch is in fact an insect.	Když se podíváte pečlivě, zjistíte, že to, co pokládáte za větev, je ve skutečnosti hmyz.
43	The eggs of a bird called the Western sandpiper are the same colour as their surroundings in order to be protected from enemies.	Vejsce jespáka aljašského jsou zbarvena stejně jako okolí, aby byla chráněna před predátory.
43	Some insects disguise themselves as dead leaves. It is quite difficult to distinguish the Panama moth from withered leaves.	Některé druhy hmyzu se maskují jako suché listy. Je dost těžké rozlišit tuto múru z oblasti Panamy od seschlých listů.
43	There is an ant-eater hiding among the leaves! Can you see it?	V listí se schovává predátor mravenců! Vidíte ho?
43	This caterpillar living in Panamanian rain forests has specks like snake eyes by which it can frighten away predators.	Tato housenka žijící v panamských dešťových pralesích má skvrny podobné hadím očím, kterými může vystrašit predátory.
44	The caterpillar avoids the attention of its enemies because it places its body right in the middle of the leaf.	Housenka uniká pozornosti svých nepřátel, protože se položí přímo doprostřed listu.
44	Armoured chameleons do not change colour according to their environment because their colour is already created in harmony with their habitat.	Chameleónek trpasličí (<i>Brookesia perarmata</i>) nemění barvu podle okolního prostředí, protože jeho barva byla stvořena podle prostředí, kde žije.
44	This insect species is protected from all its enemies with its leaf-like appearance.	Tento druh hmyzu je chráněn před všemi svými nepřáteli tím, že vypadá jako list.
44	The praying mantis on the orchid has succeeded in deceiving the grasshopper thanks to its wings that look like the petals of the flower.	Kudlanka nábožná dokázala na orchideji oklamat kobylku díky svým křídům, která se podobají okvětním lístkům květiny.
45	Insects resembling leaves are very common. It is possible to find all the details of leaves on their bodies.	Hmyz podobající se listům je velmi běžný. Na jeho těle můžeme najít veškeré detaily listu.
45	The snake is camouflaging itself by being poised in the air like all other leaves.	Had se maskuje tím, že je klidně zavěšen ve vzduchu a vypadá jako okolní listy.
45	The tree lice on the left can convince their enemies with their present appearance that they are the thorns of the tree.	Hmyz nalevo dokáže přesvědčit své nepřátele tím, že vypadá jako trny na stromě.
46	FALSE EYES BEWILDER! When some butterflies open their wings, we encounter a pair of eyes. These eyes convince their enemies that they are not butterflies. Particularly, the false faces of some butterfly species such as the Shonling butterfly seen above are so perfect with their shiny eyes, facial features, frowning eyebrows, mouth and nose that the overall picture is quite discouraging for many of its enemies. A tenacious person on denying God may try to bolster his extraordinary view with the evolutionist explanation of an „interesting coincidence“. Or he can claim that „the butterfly brought about this pattern on its body by thinking that it would be useful to it“. If someone makes such a claim and asserts that these patterns that surpass in beauty even the paintings of artists have come about by coincidence, then there is nothing left to say on the part of „the men of understanding“. For such a claim is completely incompatible with reason and common sense.	MATOUČÍ FALEŠNÉ OČI! Když někteří motýli rozevřou svá křídla, uvidíme pár očí. S jejich pomocí přesvědčují nepřátele, že motýly nejsou. Zejména falešné tváře některých druhů motýlů, jako například motýla nahoře, jsou tak dokonalé svými zářícíma očima, rysy tváře, zamračeným obočím, ústy a nosem, že celkový dojem odstraší mnohé jeho nepřátele. Neústupný člověk odmítající Boha se může pokusit podpořit svůj extrémní názor evolucionistickým vysvětlením „zajímavé shody náhod“. Nebo může tvrdit, že „si motýl vytvořil tento vzor na svých křídlech, protože si myslel, že by to pro něho mohlo být užitečné“. Jestliže to někdo tvrdí a trvá na tom, že tyto vzory, které v kráse předčí dokonce i malby umělců, vznikly náhodně, tak už není co říci na adresu „inteligentních lidí“. Neboť taková tvrzení jsou zcela neslučitelná s rozumem i zdravým selským rozumem.
48	Water lilies can only make use of daylight once they have made their way from the depths of swamps to the water surface by extending upwards as high as 2 metres. However, the roots of these flowers also need oxygen. In the left picture are the stems that stretch out from the roots of the plant to the water surface and carry the oxygen it obtains to the roots.	Lekniny mohou využívat denního světla pouze tehdy, pokud se dostanou z hlubin mokřadů na vodní hladinu a to tím, že vyrostou do výše až dvou metrů. Kořeny těchto květin však také potřebují kyslík. Na obrázku vlevo jsou stvoly, které vyrůstají z kořenů rostliny až k vodní hladině a přináší kyslík ke kořenům.
55	German physicist Max Planck	Německý fyzik Max Planck
55	Sir Isaac Newton	Sir Isaac Newton